

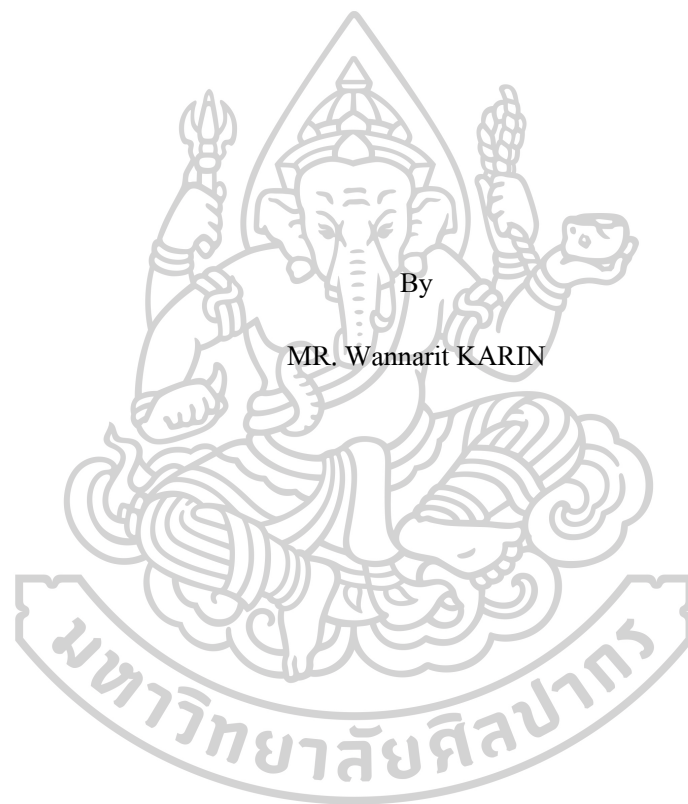
วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต
สาขาวิชาทัศนศิลป์ศึกษา แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2560
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

รูปลักษณะแห่งศิลปะ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต
สาขาวิชาทัศนศิลป์ศึกษา แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2560
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

TEN DEADLY SINS

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Fine Arts (VISUAL ARTS EDUCATION)

Graduate School, Silpakorn University

Academic Year 2017

Copyright of Graduate School, Silpakorn University

หัวข้อ	รูปลักษณ์แห่งกิเลส
โดย	วรรณฤทธิ์ กระรินทร์
สาขาวิชา	ทัศนศิลป์ศึกษา แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิริยญา ดวงรัตน์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.จุไรรัตน์ นันทานิช)

พิจารณาเห็นชอบโดย

..... ประธานกรรมการ
(ศาสตราจารย์ เกียรติคุณ ปรีชา เฉาทอง)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิริยญา ดวงรัตน์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(อาจารย์ ดร. อภินิษฐ์ จิตรกร)

..... ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(ศาสตราจารย์ เกียรติคุณ กัญญา เจริญสุภกุล)

58901325 : ทัศนศิลป์ศึกษา แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโท

คำสำคัญ : รูปลักษณ์, กิเลส

นาย วรรณฤทธิ์ กระรินทร์: รูปลักษณ์แห่งกิเลส อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิริยญา ดวงรัตน์

วิทยานิพนธ์หัวข้อเรื่อง รูปลักษณ์แห่งกิเลส มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1.ถ่ายทอดผลงานทัศนศิลป์ในรูปแบบ 2 มิติ ด้วยเทคนิคจิตรกรรม แสดงรูปลักษณ์ที่เป็นรูปธรรมของกิเลส 10 ประการ ที่ทำให้จิตใจเศร้าหมอง ชุ่มมัวไม่บริสุทธิ์ และเป็นเครื่องปรุงแต่งความคิดให้ทำกรรมซึ่งนำไปสู่ความทุกข์ ได้แก่ โลภะ โทสะ โมหะ มานะ ทิฏฐิ วิจิกิจฉา ถีนะ อุทธัจจะ อหิริกะ อนินตตัปปะ

2.เพื่อพิจารณาความเป็นไปของจิตใจไม่ให้หลงใหลไปกับความแปรปรวนจนเกิดการยึดมั่นถือมั่นในปัจจุบันรอบตัว จนเกิดเป็นกิเลส ผลงานศิลปะชุดนี้จึงเป็นดั่งภาพสะท้อนความผันแปรของดวงจิตที่ลุ่มหลงไปกับกิเลส เพื่อเป็นการกระตุ้นเตือนให้พิจารณาความรู้สึกนึกคิดและเป็นเครื่องเตือนสติให้รู้เท่าทันจิตใจของตนเองให้ตั้งมั่นอยู่ในสัมมาสมาธิ โดยกระบวนการรับมือกับกิเลสที่ดีที่สุด คือการรู้เท่าทันความคิดความรู้สึกของตนเอง จึงสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์ชุดรูปลักษณ์แห่งกิเลส ที่แสดงรูปลักษณ์อันเป็นกายภาพของกิเลส เพื่อกระตุ้นเตือนให้รู้ความเป็นไปของจิตใจตนเอง โดยใช้อวัยวะในร่างกายเป็นสื่อหลักในการแสดงออกถึงแนวคิดที่เกี่ยวกับกิเลส ด้วยการดัดแปลงให้บิดเบี้ยว ซ้อนทับ เพิ่มลดจำนวนอวัยวะ สร้างให้ดูผิดปรกติจะความเป็นจริง ซึ่งสามารถแสดงออกถึงอารมณ์ความรู้สึกและความทุกข์ของมนุษย์ เพื่อเป็นเครื่องพิจารณาจิตใจไม่ให้หลงใหลไปกับความแปรปรวนไปกับความคิดหรือความรู้สึกจนเกิดเป็นกิเลส

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้ บรรลุตามเจตนารมณ์ของผู้สร้างสรรค์ที่ได้สร้างผลงานขึ้นตามวัตถุประสงค์และแนวความคิด โดยถ่ายทอดออกมาเป็นผลงานวิทยานิพนธ์ 1 ชุด จำนวน 4 ชั้น ในหัวข้อเรื่อง รูปลักษณ์แห่งกิเลส นำเสนอภาพลักษณ์ที่สะท้อนความเป็นนามธรรมของกิเลสที่เกิดขึ้นในจิตใจ เพื่อเป็นการกระตุ้นและพิจารณาสิ่งที่เกิดขึ้นภายในจิตใจให้ลุ่มหลง ด้วยรูปแบบจิตรกรรมบนผ้าใบ แสดงภาพการประกอบกันของรูปทรงที่ใช้ร่างกายมนุษย์เป็นหลักในการสื่อถึงแนวคิดเกี่ยวกับกิเลส

58901325 : Major (VISUAL ARTS EDUCATION)

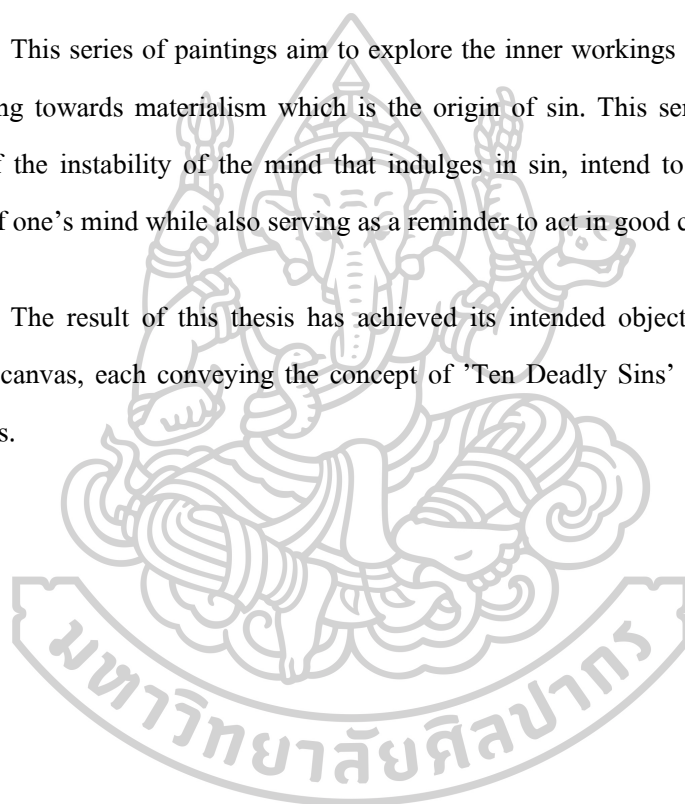
Keyword : sin, deadly

MR. WANNARIT KARIN : TEN DEADLY SINS THESIS ADVISOR : WIRANYA
DUANGRAT

This thesis titled 'Form of Sin' has an objective to visualize the concept of 'Ten Deadly Sins' into two dimensions art through painting. The 'Ten Deadly Sins' causes sorrow and cloud the mind, making it impure and leads the mind towards actions that bring suffering.

This series of paintings aim to explore the inner workings of the mind to prevent it from adhering towards materialism which is the origin of sin. This series of work, which is a reflection of the instability of the mind that indulges in sin, intend to provoke sensibility and awareness of one's mind while also serving as a reminder to act in good conscience.

The result of this thesis has achieved its intended objective through 4 pieces of painting on canvas, each conveying the concept of 'Ten Deadly Sins' through the assembly of human forms.

กิตติกรรมประกาศ

การสร้างสรรค์ผลงานชุด “รูปลักษณ์แห่งกิเลส” จะไม่สามารถสำเร็จลุล่วงได้หากไม่ได้รับความอนุเคราะห์จากผู้ช่วยศาสตราจารย์วิรัชญา ดวงรัตน์ และอาจารย์ ดร. อภินิศ จิตรกร อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการวิทยานิพนธ์ ที่ให้คำปรึกษาและเสนอแนะแนวทางในการทำงานวิทยานิพนธ์ คณาจารย์สาขาวิชาทัศนศิลป์ศึกษา คณะจิตรกรรม ประติมากรรม และภาพพิมพ์ ที่ให้คำแนะนำมาโดยตลอด รวมทั้งเจ้าหน้าที่ฝ่ายวิชาการ เจ้าหน้าที่บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศิลปากรในการช่วยเหลือประสานงาน

ในการศึกษาระดับมหาบัณฑิตนี้ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณมารดาผู้ให้กำเนิด ที่เป็นทั้งกำลังใจและคอยสนับสนุนเรื่อยมา รวมทั้งกัลยามิตรที่เอื้อเฟื้อและช่วยเหลือด้านต่างๆ จนประสบความสำเร็จลุล่วงด้วยดี

วรรณฤทธิ์ กะรินทร์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญรูปภาพ	1
สารบัญตาราง	2
บทที่ 1 บทนำ	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	2
สมมุติฐานของการศึกษา.....	2
ขอบเขตการศึกษา.....	3
ขั้นตอนการศึกษา.....	3
แหล่งข้อมูลในการศึกษา.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
1. กิเลส	7
1.1 กิเลสคืออะไร.....	7
2. กิเลส 10 ประการ.....	9
2.1 โภคะ.....	9
2.2 โทสะ	9
2.3 โมหะ	10
2.4 มานะ	11

2.5 ทฤษฎี.....	11
2.6 วิจัยเชิงงาน.....	12
2.7 ถิ่น.....	13
2.8 อุทธรณ์.....	13
2.9 อหิริ.....	14
2.10 อโนตตป.....	14
2. อธิพลของศิลปะต่อสังคม.....	15
3. อธิพลที่ได้รับจากตนเอง.....	16
4. อธิพลที่ได้รับจากงานศิลปกรรม.....	17
4.1 Allison Sommers.....	18
4.2 Chris Mars.....	21
4.3 ถวัลย์ ดัชนี.....	24
บทที่ 3 ขั้นตอนและกระบวนการสร้างสรรค์.....	27
วิธีการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์.....	27
1. ขั้นตอนการศึกษาข้อมูล.....	27
2. การวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูล.....	27
2.1 ด้านเนื้อหา.....	27
2.2 ด้านรูปแบบ.....	28
2.3 ด้านเทคนิควิธีการ.....	29
3. การสร้างภาพต้นแบบ.....	29
4. ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์.....	30
4.1 การสร้างพื้นผิวสำหรับฉากหลัง.....	30
4.2 การสร้างรูปทรง น้ำหนัก และพื้นผิว.....	31
บทที่ 4 วิเคราะห์ผลงานการดำเนินงานสร้างสรรค์.....	34

1. ผลงานสร้างสรรค์ช่วงก่อนวิทยานิพนธ์นิพนธ์	34
1.1 วิเคราะห์ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1	35
1.2 วิเคราะห์ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2	36
2. ผลงานสร้างสรรค์ช่วงวิทยานิพนธ์	39
2.1 วิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 1	39
2.2 วิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 2	41
2.3 วิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 3	43
2.4 วิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 4	45
บทที่ 5 บทสรุปการสร้างสรรค์	49
วัตถุประสงค์การสร้างสรรค์	49
วิเคราะห์การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์	49
ข้อเสนอแนะในการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์	50
รายการอ้างอิง	51
ประวัติผู้เขียน	53

สารบัญรูปภาพ

ภาพที่ 1 ภาพแสดงผลงานของ Allison Sommers . In For A Penny, In For A Pound.	19
ภาพที่ 2 ภาพแสดงผลงานของ Allison Sommers . Vanitas (Stones Thrown).....	20
ภาพที่ 3 ภาพแสดงผลงานของ Chris Mars.2013. Hanford #7	22
ภาพที่ 4 ภาพแสดงผลงานของ Chris Mars.2013. Hanford #1	23
ภาพที่ 5 ถวัลย์ คัชณี.[จิตรกรรม].....	24
ภาพที่ 6 ถวัลย์ คัชณี.[จิตรกรรม].....	25
ภาพที่ 7 ภาพร่างผลงานวิทยานิพนธ์.....	29
ภาพที่ 8 ภาพตัวอย่างพื้นผิวที่เกิดจากการทำเทคนิครองพื้น	30
ภาพที่ 9 ภาพการระบายสีรูปทรงชั้นแรก.....	32
ภาพที่ 10 ผลงานที่เสร็จสมบูรณ์.....	33
ภาพที่ 11 ภาพผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1	35
ภาพที่ 12 ภาพผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2	36
ภาพที่ 13 ภาพผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3	37
ภาพที่ 14 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1	40
ภาพที่ 15 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2	42
ภาพที่ 16 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3	44
ภาพที่ 17 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 4	46

สารบัญตาราง

ตารางที่ 1 กรอบแนวคิดในการสร้างสรรค์ผลงาน	5
ตารางที่ 2 วิเคราะห์ผลงานศิลปิน	26
ตารางที่ 3 วิเคราะห์ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์.....	37
ตารางที่ 4 วิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์	47

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

วิถีการดำเนินชีวิตในปัจจุบันที่ต้องอาศัยอยู่ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลง มีปัจจัยหลายอย่างที่ถูกปรุงแต่งให้จิตใจเกิดความลุ่มหลงหรือชักนำไปในทางที่มัวหมองอันเป็นอกุศลจิต ที่เกิดจากกิเลส กิเลสนี้เมื่อเกิดขึ้นในจิตใจจะชักนำจิตใจไปสู่ความยุ่งยากเดือดร้อน ทำให้สูญเสียการควบคุมการครองปัญญา ดังนั้นการฝึกฝนการเจริญสติ จึงมีความสำคัญเพื่อให้จิตใจเกิดความสงบร่มเย็นมีสัมมาสติว่องไว ตั้งมั่นเป็นสัมมาสมาธิ รับรู้ต่อกระแสความเป็นไปของจิตใจตนเอง

กิเลส คือสิ่งที่ทำให้จิตใจเศร้าหมอง เป็นความชั่วร้ายที่แฝงอยู่ในความรู้สึกนึกคิด เป็นเครื่องปรุงแต่งความคิดให้นำไปสู่การทำความชั่ว ทำให้เกิดความกระวนกระวายไม่สงบ มีทั้งสิ้น 10 ประการ ได้แก่ โภคะคือความโลภอยากได้อยากมีอยากได้ในสิ่งที่ไม่ใช่ของตนหรืออยากได้ในสิ่งที่ไม่ควรได้รวมทั้งความอยากได้ในปัจจัยอื่น ๆ ที่มากเกินไปก็อาจจะส่งผลกระทบต่อสังคมในวงกว้าง โทสะคือความคิดร้ายหรือความคิดที่มุ่งร้ายหากควบคุมไม่ได้ก็นำไปสู่การทำร้ายผู้อื่นหรือทำร้ายตนเอง โมหะคือความหลงอาจปิดกั้นการรับรู้ความเป็นจริงอื่น ๆ หรือสังขรณ์อื่น ๆ มานะคือความถือตัวหรือการสำคัญตนเหนือผู้อื่น ทิฎฐิคือการยึดถือและเชื่อมั่นในความเห็นของตนหรือเป็นความดีอื่น วิจิกิจฉาคือความลังเลสงสัยไม่แน่ใจในธรรมหรือลังเลสงสัยปัจจัยอื่นที่มากจนเกินพอดี ถีนะคือความหุนหันว่อกว่ามั้ที่อาจทำให้เกิดความเกียจคร้านไม่กระตือรือร้น อุทซัจะคือความฟุ้งซ่านว่อกว่ามั้ อหิริกะคือความไม่เกรงกลัวต่อบาปกรรม อนินตตัปะคือความไม่ละอายต่อบาปกรรม

ทั้งหมดนี้คือสิ่งที่เกิดขึ้นในจิตใจซึ่งสามารถส่งผลกระทบต่อตนเองและสังคมได้ เช่นหากมีโลภะหรือความโลภมากเกินไป ก็อาจนำไปสู่การปล้นชิงวิ่งราวหรือผิดลูกเมียผู้อื่น หากเป็นในระดับประเทศก็อาจนำไปสู่การทุจริตคอร์รัปชันที่สร้างความเสียหายต่อสังคมในวงกว้างได้ ดังนั้นข้าพเจ้าจึงต้องการสร้างผลงานศิลปะที่สามารถกระตุ้นเตือนผู้คนในสังคมโดยใช้แรงบันดาลใจจาก

พุทธศาสนาเช่นเดียวกับงานศิลปะที่เกี่ยวกับศาสนาในอดีตที่มีวัตถุประสงค์เพื่อชี้นำสังคมให้เกิดความประพฤติดีประพฤตินชอบโดยเป็นสื่อกลางระหว่างคำสอนกับศาสนา

กระบวนการรับมือกับกิเลสที่ดีที่สุด คือการรู้เท่าทันความคิดความรู้สึกของตนเอง จึงสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์ชุด รูปลักษณะแห่งกิเลส ที่แสดงรูปลักษณะทางเป็นกายภาพของกิเลส เพื่อกระตุ้นเตือนให้รู้ความเป็นไปของจิตใจตนเอง โดยใช้วชิระในร่างกายเป็นสื่อหลักในการแสดงออกถึงแนวคิดที่เกี่ยวกับกิเลส ด้วยการดัดแปลงให้บิดเบี้ยว ซ้อนทับ เพิ่มลดจำนวนอวัยวะ สร้างให้ดูผิดปรกติจะความเป็นจริง ซึ่งสามารถแสดงออกถึงอารมณ์ความรู้สึกและความทุกข์ของมนุษย์ เพื่อเป็นเครื่องพิจารณาจิตใจไม่ให้หลงไหลไปกับความแปรปรวนไปกับความรู้สึกจนเกิดเป็นกิเลส

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อสร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ ที่แสดงรูปลักษณะทางกายภาพของกิเลส 10 ประการ
2. เพื่อศึกษากระบวนการสร้างสรรค์ของศิลปินที่มีรูปแบบผลและแนวคิดใกล้เคียง
3. เพื่อศึกษาเทคนิคจิตรกรรม และการใช้วชิระในร่างกายเป็นสื่อในการแสดงออกถึงแนวคิดเกี่ยวกับกิเลส
4. เพื่อกระตุ้นเตือนจิตใจให้รู้เท่าทันลักษณะของกิเลสต่างๆ สำหรับเป็นแนวทางในการเจริญสติ และรับรู้ต่อกระแสความเป็นไปของจิตใจตนเอง

สมมุติฐานของการศึกษา

สามารถสร้างผลงานทัศนศิลป์ที่แสดงรูปลักษณะของกิเลส ทั้ง 10 ประการได้ โดยแบ่งเป็นผลงานจิตรกรรม 2 มิติ จำนวน 4 ชิ้น ผ่านเทคนิคและการทำงานที่ศึกษาจากผลงานของศิลปิน โดยใช้วชิระในร่างกายเป็นสื่อหลักในการแสดงออกถึงแนวคิดที่เกี่ยวกับกิเลส ด้วยการดัดแปลงให้บิดเบี้ยว ซ้อนทับ เพิ่มลดจำนวนอวัยวะ สร้างให้ดูผิดปรกติจะความเป็นจริง ซึ่งสามารถแสดงออกถึงอารมณ์ความรู้สึกและความทุกข์ของมนุษย์ได้อย่างชัดเจน

ขอบเขตการศึกษา

ขอบเขตวิทยานิพนธ์เรื่อง รูปลักษณ์แห่งกิเลส ประกอบไปด้วยขอบเขตที่ศึกษา 3 ประการดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา จะมีเนื้อหาเกี่ยวกับรายละเอียดของกิเลส 10 ประการ ได้แก่ โลภะ โทสะ โมหะ มานะ ทิฏฐิ วิจิกิจฉา ถีนะ อุทธัจจะ อหิริกะ อโนตตปปะ ที่มีอิทธิพลต่อกระแสความเป็นไปของจิตใจตนเอง

2. ขอบเขตด้านรูปแบบ ศึกษารูปแบบของงานจิตรกรรม 2 มิติ ที่แสดงออกถึงอารมณ์ความรู้สึกของศิลปิน

3. ขอบเขตด้านเทคนิค ศึกษาและปฏิบัติการสร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ ด้วยเทคนิคจิตรกรรม โดยใช้สีอะคริลิกบนผ้าใบ

ขั้นตอนการศึกษา

1. ศึกษาข้อมูลจากวรรณกรรม และวิทยานิพนธ์ด้านทัศนศิลป์ที่เกี่ยวข้อง
2. นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาแนวทางการทำงาน โดยกำหนดขอบเขตการศึกษาและตั้งสมมุติฐานให้ตรงกับวัตถุประสงค์
3. ปฏิบัติการสร้างสรรค์ผลงาน โดยเริ่มต้นจากการทำแบบร่างก่อนนำไปปฏิบัติเป็นผลงานจริง
4. วิเคราะห์ปัญหาทั้งด้านรูปแบบและเทคนิค เพื่อพัฒนาการสร้างสรรค์ผลงาน
5. นำเสนอผลงานต่อคณะกรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

แหล่งข้อมูลในการศึกษา

1. อุปกรณ์ที่ใช้ในการค้นคว้าและเก็บข้อมูล
 - 1.1 กล้องถ่ายรูป
 - 1.2 คอมพิวเตอร์
 - 1.3 สมุดบันทึก
 - 1.4 ปากกา

2. วัสดุที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน

2.1 สีอะคริลิก

2.2 หมึกดำ

2.3 พู่กัน

2.4 เฟรมผ้าใบ

นियามศัพท์เฉพาะ

จิตรกรรมร่วมสมัย หมายถึง งานศิลปะที่สร้างบนพื้นผิว 2 มิติที่แสดงลักษณะของสมัยปัจจุบัน มีความหลากหลายทั้งรูปแบบและแนวคิด

กิเลส หมายถึง เครื่องทำให้ใจเศร้าหมอง เป็นความชั่วร้ายที่แฝงอยู่ในความรู้สึกนึกคิด เป็นเครื่องปรุงแต่งความคิดให้นำไปสู่การทำสิ่งชั่วร้าย ทำให้เกิดความกระวนกระวายไม่สงบ

กิเลส 10 ประการ หมายถึง เครื่องปรุงแต่งให้จิตเกิดความเศร้าหมอง ในทางพุทธศาสนาได้จำแนกกิเลสไว้ 10 แบบ ได้แก่ โลกะ โทสะ โมหะ มานะ ทิฏฐิ วิจิกิจฉา ถีนะ อุทธัจจะ อหิริกะ อนัตตปปะ

กุศล หมายถึง สิ่งที่ได้จากการเจริญศีล สมาธิ ปัญญา สิ่งที่เหมาะสม สิ่งที่เกิดประโยชน์

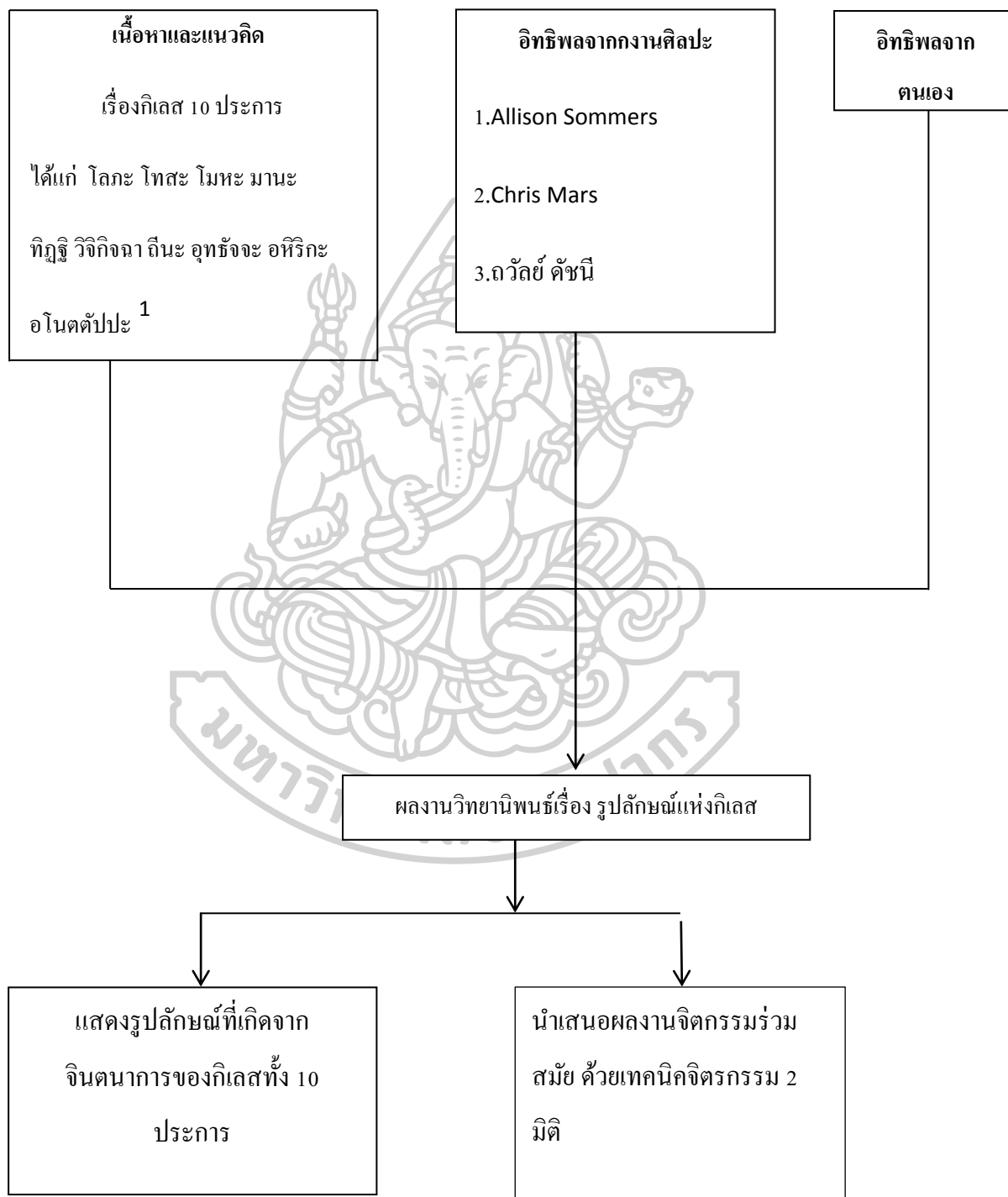
อกุศล หมายถึง สิ่งที่ไม่ดีไม่ฉลาด ชั่วช้า และไม่มั่นคง

ประโยชน์ที่จะได้รับ

1. สามารถสร้างสรรค์ผลงานวิถยานิพนธ์ ที่สามารถสะท้อนรูปลักษณ์ที่เป็นกายภาพของกิเลส ทั้ง 10 ประการ ด้วยเทคนิคจิตรกรรม

2. สามารถสร้างสรรค์ผลงานที่มีสุนทรียภาพทางศิลปะ ที่ถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกและแนวคิดของข้าพเจ้าได้อย่างชัดเจน

ตารางที่ 1 กรอบแนวคิดในการสร้างสรรค์ผลงาน

¹ พระพรหมคุณาภรณ์(ป.อ.ปยุตฺโต), *พจนานุกรมพุทธศาสน์ ฉบับประมวลศัพท์*, พิมพ์ครั้งที่ 27 (กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์พระพุทธศาสนาของธรรมสภา, 2559), 22.

แผนการดำเนินงาน

เวลา ตาราง	มีนาคม	เมษายน	พฤษภาคม	มิถุนายน	กรกฎาคม	สิงหาคม
ศึกษาข้อมูล	←→					
สร้างภาพร่าง		←→				
สร้างสรรค์ ผลงาน				←→		
สรุปผล ดำเนินงาน						←→

งบประมาณ

1. การศึกษาค้นคว้า

ค่าเดินทาง 2,000 บาท

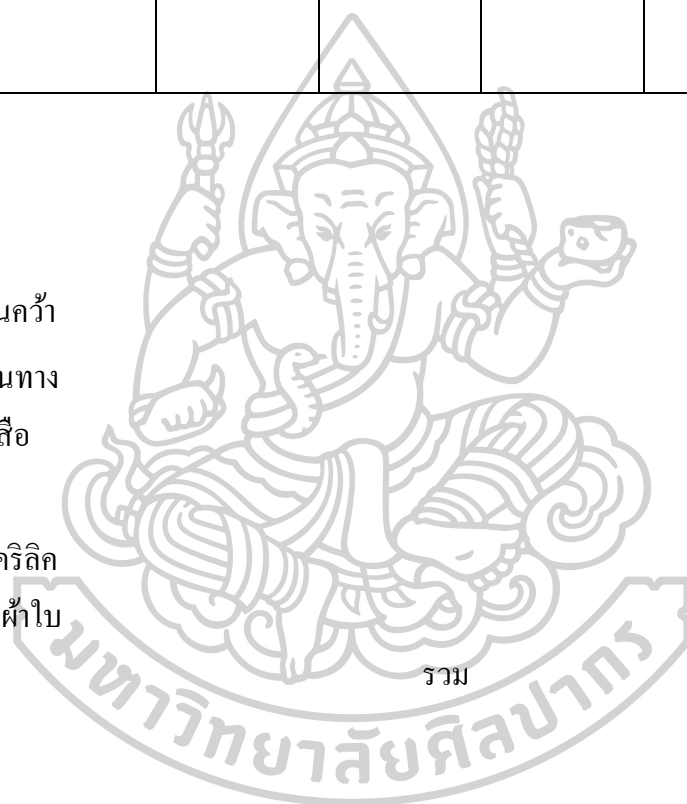
หนังสือ 1,200 บาท

2. ค่าอุปกรณ์

สื่อะคริลิค 3,000 บาท

เฟรมผ้าใบ 4,500 บาท

รวม 10,700 บาท

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เพื่อพิจารณาความเป็นไปของจิตใจไม่ให้หลงไหลไปกับความแปรปรวนจนเกิดการยึดมั่นถือมั่นในปัจจุบันรอบตัว จนเกิดเป็นกิเลส ผลงานศิลปะชุดนี้จึงเป็นดั่งภาพสะท้อนความผันแปรของดวงจิตที่ลุ่มหลงไปกับกิเลส ที่มีทั้ง 10 ประการ ได้แก่ โลภะ โทสะ โมหะ มานะ ทิฏฐิ วิจิกิจฉา ถีนะ อุทธัจจะ อหิริกะ อนินตตัปปะ²

โดยวิทยานิพนธ์ชุดนี้สร้างสรรค์ขึ้นเพื่อเป็นการกระตุ้นเตือนให้พิจารณาความรู้สึกรีกคิด และเป็นเครื่องเตือนสติให้รู้เท่าทันจิตใจของตนเองให้ตั้งมั่นอยู่ในสัมมาสมาธิ โดยมีแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิทยานิพนธ์ชุดนี้ ประกอบด้วยรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. กิเลสคืออะไร
2. กิเลส 10 ประการ
3. อิทธิพลของศิลปะต่อสังคม
4. อิทธิพลที่ได้รับจากตนเอง
5. อิทธิพลที่ได้รับจากงานศิลปะกรรม

1. กิเลส

1.1 กิเลสคืออะไร

กิเลสคือสิ่งที่จิตสร้างขึ้นเมื่อเกิดความต้องการบางอย่าง หรือความอยากเกินพอดี และเกิดเป็นเหตุให้จิตใจมัวหมอง เสร้าหมอง หรือทำให้จิตใจไม่บริสุทธิ์³ เกิดความยึดมั่นถือมั่นเกินพอดี เป็นสิ่งที่ทำให้เกิดโทษทั้งต่อตนเองหรือต่อผู้อื่น เป็นสภาวะที่ทำให้จิตใจรุ่มร้อน หากกิเลสเกิดขึ้น

² พระพรหมคุณวราภรณ์(ป.อ.ปยุตโต), พจนานุกรมพุทธศาสน์ ฉบับประมวลศัพท์, พิมพ์ครั้งที่ 27 (กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์พระพุทธศาสนาของธรรมสภา, 2559), 22.

³ ว.วชิระเมธี, ธรรมมะกับชีวิตประจำวัน (นนทบุรี: สำนักพิมพ์ปราชญ์, 2555), 8.

รุนแรงก็อาจบัญชาให้ไฟไปในทางชั่วร้ายหรือทำร้ายผู้อื่น กิเลสสามารถบงการให้จิตเกิดความทายนอยาก แม้ว่าจิตจะตั้งอยู่ในสติที่ดี แต่ความคิดก็อาจนำกิเลสเข้ามาสู่จิตใจได้ เพราะกิเลสสามารถเกิดขึ้นและกระทบจิตให้เกิดอารมณ์ความคิดต่างๆ ได้ ทั้งเรื่องรูป รส กลิ่น และเสียง ยกตัวอย่างเช่น เมื่อกิเลสมากระทบทางสายตา ก็อาจทำให้เกิดความรักใคร่หลงใหล หรือเกิดความเกลียดชัง เมื่อกระทบทางหูก็เกิดความรู้สึกชอบ-ไม่ชอบเสียงนั้น เพราะ-ไม่เพราะ เสียงที่ชอบก็อาจนำไปสู่การยึดติด เช่น การสรรเสริญเยินยอ หรือวาจาที่ชื่นชมยินดี ส่วนเสียงที่ไม่ชอบก็อาจทำให้เกิดอคติ เช่นการนิทาว่าร้าย หรือการกล่าวโทษผู้อื่น หากกิเลสมากระทบทางการได้กลิ่นก็ทำให้เกิดความชอบหรือไม่ชอบได้เช่นกัน เช่นกลิ่นที่นำหลงใหลหรือกลิ่นที่น่ารังเกียจอาจนำไปสู่การคะนองๆ เช่นเดียวกับการรับรส ก็อาจนำไปสู่การบริโภคสิ่งที่ชอบอย่างไม่สิ้นสุด ที่กล่าวมานี้เกิดจากกิเลสที่มากระทบจิตทั้งสิ้น แม้กระทั่งการอยู่นิ่งๆ หรือขณะที่ทำสมาธิ หากจิตใจเกิดความไม่มั่นคง ความคิดก็อาจนำพากิเลสเข้าสู่จิตใจได้ ตัวอย่างเช่น ช่วงขณะหนึ่งความคิดของตนอาจนำไปสู่เรื่องราวบางอย่างที่อาจสร้างการยึดมั่นถือมั่น เช่น เรื่องความรัก เรื่องศัตรู เรื่องทรัพย์สินมีค่า ฯลฯ

1.2 กิเลสในศาสนาอื่น

เรื่องกิเลสนี้ก็ได้รับการกล่าวถึงในศาสนาอื่นเช่นกัน ในศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิก ได้จัดเรื่องกิเลสเข้ากับบาป และจำแนกไว้ 7 ประการ ได้แก่ กามราคะ โทสะ ตะกละ โลภะ ความเกียจคร้าน ความริษยา และความเย่อหยิ่ง⁴

และศาสนาอิสลามก็ให้ระวางกิเลสและความละโมภ อลลอส ตาอาลา กล่าวไว้ว่า “สอนให้ยึดหยัดและมีจุดยืนบนความถูกต้องตามที่อิสลามสอนไว้อย่าทำตามอารมณ์ของคนอวามจนเลยเถิด”⁵

หลักการเรื่องกิเลสนี้จะพบว่าเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นโดยมีอารมณ์เป็นตัวนำทั้งสิ้น เพราะอารมณ์เป็นเครื่องกำหนดจิตใจและมีอิทธิพลในการชักนำความคิดไปสู่การกระทำกรรมต่างๆ ได้ และมีหลักการคล้ายกันกับในพระพุทธศาสนา คือการควบคุมอารมณ์ตนเอง

⁴ Phillip Pope, ผู้รวบรวม, พระคัมภีร์ภาษาฉบับ KJV (กรุงเทพฯ:พระคริสตธรรมไทย, 2015), 62.

⁵ Asan Madadam, อิสลามตามคำสอน, เข้าถึงเมื่อ 10 พฤษภาคม 2561, เข้าถึงได้จาก <http://islamasian.blogspot.com/2016/01/blog-post.html>

2. กิเลส 10 ประการ

กิเลสจะถูกจัดอย่างหยาบได้ 3 รูปแบบ คือ โลกะ โทสะ โมหะ แต่ว่าแท้จริงแล้วกิเลสสามารถแบ่งได้ถึง 10 รูปแบบ ได้แก่ โลกะคือความโลภ โทสะคือความโกรธ โมหะคือความหลง ทิฏฐิคือการเห็นผิด วิภิจจนาคือความลังเลสงสัย มานะคือความถือตัว ถีนะคือความหดหู่ท้อแท้ อุทธัจจะคือความคิดฟุ้งซ่าน อหิริกะคือความไม่ละอายบาป อนอตตปปะคือความไม่เกรงกลัวบาป

2.1 โลกะ

ความโลภไม่ต่างอะไรกับไฟที่ยังเดิมเชื้อ แทนที่จะยิ่งอึมยิ่งพอ เปล่าเลย ยิ่งเดิมเชื้อ กลับยิ่งลุกโพล่งเพิ่มขึ้นมีกำลังมากขึ้น ไม่อึม ไม่พอ ไม่จบ⁶

โลกะ คือความโลภ ความอยากได้อะไรก็ได้ เป็นตัวการทำลายศีลธรรมทั้งปวง เมื่อมีความโลภเกิดขึ้นก็จะทำให้เกิดความดิ้นรนอยากได้ ยึดมั่นถือมั่นในสิ่งที่ตนไม่มี กิเลสจากโลกะนั้นเกิดง่ายและเกิดขึ้นเร็วแต่ทว่าการจะดับโลกะนั้นยากยิ่ง เปรียบดั่งการร่วงหล่นสู่หุบเหวที่ต้องใช้เวลาานกว่าจะปีนป่ายสู่ด้านบน การมีความโลภจะทำให้ขาดปัญญาและจะได้พยายามขวนขวายแสวงหาสิ่งต่างๆเพื่อดับตัณหาที่เกิดจากกิเลสนั้น ความโลภที่เลวร้ายคือความโลภอยากได้ของผู้อื่นหรือโลภอยากได้ในสิ่งที่มีเจ้าของ ความโลภนี้จะชักนำบงการให้เกิดความเลวร้ายต่าง ๆ หากมีอำนาจมากก็สามารถส่งผลเสียมาก เช่น การลักขโมย การผิดลูกผิดเมีย การใช้ความรุนแรงจากความอยาก และความโลภก็ยังส่งผลเสียในระดับชาติได้หากผู้ที่มีอำนาจทำการทุจริต

2.2 โทสะ

โทสะ คือความคิดประทุษร้าย เป็นด้านตรงข้ามของความเมตตา โทสะมีที่มาจากความไม่พอใจอันเนื่องมาจากการยึดมั่นถือมั่นในตนเอง ความทะนงตน เมื่อมีปัจจัยมากกระทบจึงเกิดความไม่พอใจ ชุ่นข้องใจ พัฒนาขึ้นเป็นความคิดประทุษร้าย หรือมุ่งร้าย⁷

⁶ ว.วชิระเมธี, **ธรรมมะกับชีวิตประจำวัน** (นนทบุรี: สำนักพิมพ์ปราง, 2555), 27.

⁷ ชุตติพร วิริยะวงศ์ชัยและพระธรรมโกศาจารย์(เชื้อม อินทปัญโญ), **ธรรมะจากพระธรรมโกศาจารย์** (กรุงเทพฯ: อมรินทร์ธรรมมะ, 2557), 47-49.

โทสะนั้นมีหลายระดับ เช่น ไร้ปัญญา หงุดหงิดใจ มีลักษณะที่น่าสังเกดดังนี้ ความหงุดหงิด ความฉุนเฉียว ความไม่พอใจ ความร่ำร้อน ความอยากระบายอารมณ์รุนแรง ความอยากทำลายให้พินาศ ความอาฆาตพยาบาท

จิตโทสะที่รุนแรงจะมีอำนาจมากถึงขนาดแยกอารมณ์ออกจากจิตได้ ความรุนแรงของโทสะนี้หากควบคุมไม่ได้ก็จะเป็นการทำร้ายทั้งตนเองและผู้อื่น เช่น ทำร้ายบุคลิกภาพที่สุภาพของตน ทำร้ายจิตที่บริสุทธิ์ของตน หรือการทำร้ายผู้อื่นโดยการประทุษร้ายด้วยกำลัง ทำร้ายด้วยจิตที่มุ่งร้าย หากจะระงับโทสะจำเป็นต้องใช้ปัญญาสมาธิและจิตที่เมตตา

2.3 โมหะ

โมหะ คือความหลง ไม่รับรู้ความเป็นจริง ความหลงหรือไม่รับรู้ความเป็นจริงนี้สามารถนำไปสู่การเห็นผิดเป็นชอบ ไม่รู้ดีเลว จิตใจถูกบิดเบือน จากผู้รู้กลายเป็นผู้โง่เขลา ปิดกั้นการรับรู้ต่อความจริงด้านอื่นๆหรือสังขารอื่นๆ เป็นกิเลสที่รับมือได้ยากเพราะกิเลสชนิดอื่นๆเมื่อเกิดขึ้นก็มักจะรู้สึกได้ว่าเกิดขึ้น แต่โมหะหรือความหลงนี้หากเราไม่ตรวจสอบสภาวะจิตก็จะมีทางทราบได้เลยว่าเลยว่ากำลังเกิดโมหะอยู่ เพราะมักไม่แสดงออกอย่างชัดเจนจากภายนอกเหมือนโลภะกับโทสะ⁸

สิ่งที่มนุษย์เราหลงกันอยู่นี้มีอยู่มากมาย เช่น หลงในกามคุณ คือ รูป รส กลิ่น เสียง ธรรมมารมณ (สิ่งที่ใจครุ่นคำนึง) หลงกิน กาม เกียรติ หลงยศ ทรัพย์ อำนาจ หลงอบายมุข หลงในสิ่งไม่เที่ยงว่าเป็นของเที่ยง หลงในสิ่งที่เป็นทุกข์ว่าเป็นสุข หลงในสิ่งที่เป็นอนัตตาว่าเป็นอัตตา หลงในความไม่งามว่าเป็นความงาม โมหะนี้จะเกิดบ่อยต่อผู้ไม่ใช้ปัญญา เพราะมักจะถูกชักนำได้ง่าย เช่น หลงไหลในสิ่งชั่วมา ยึดติดกับสิ่งที่ไม่ดีตัวตน ลุ่มหลงกับอบายมุข เชื้อคนง่ายเพราะหุเบา การหลงตัวเอง เป็นต้น ตัวอย่างของโมหะที่เห็นภาพชัดเจนที่สุดคือการก่อสงคราม เพราะยึดถือในโมหะว่าฉันถูก - แก่ผิด เป็นการคร่ำชีวิตผู้คนมากมายแม้ไม่รู้จักกันมาก่อน ซึ่งต่างจากโทสะที่จะเกิดแก่ผู้ที่รู้จักกันมาก่อนแล้ว โมหะจึงน่ากลัวเพราะจะนำเราไปสู่ความชั่วร้าย แต่สามารถระงับได้ด้วยจิตปัญญาคือ ต้องมีสติคือการรู้ถึงการมีอยู่หรือรู้ทันจิต และการมีจิตใจที่ตั้งมั่น

⁸ kengkenny, อภุศลมูล 3, เข้าถึงเมื่อ 11 พฤษภาคม 2561, เข้าถึงจาก <https://palungjit.org/threads/อภุศลมูล-๓-ภุศลมูล-๓.201319/>

2.4 มานะ

มานะ คือความถือตัว ความสำคัญว่าเป็นนั่นเป็นนี่ ความถือตัวนี้จะอยู่ภายในจิตใจและคอยแบ่งแยกเราจากผู้อื่น

ในภาษาไทย ความหมายของคำว่ามานะจะต่างไปจากความหมายของศัพท์ทางพระพุทธศาสนา โดยมีความหมายว่า ความขยันหมั่นเพียร เช่นคำว่า มุมานะ หมายถึงความพากเพียรพยายาม บางตำราอธิบายครอบคลุมว่ามานะคือ อตตา⁹

กิเลสมานะนี้จะอาจให้เกิดความรู้สึกเปรียบเทียบและนำไปสู่ความน้อยเนื้อต่ำใจ ความหดหู่ หรือการถือตัวว่าตนเหนือกว่าผู้อื่น ถือว่าเรานั้นดีกว่าเขา ก็จะทำให้เกิดพฤติกรรมที่นำไปสู่การเหยียดหยามเบียดเบียน ดูหมิ่นผู้ที่แตกต่างหรือด้อยกว่าตนเอง เกิดความหยิ่งผยอง ไม่ให้เกียรติผู้อื่น แม้กระทั่งการถือตนว่าต่ำต้อยก็ถือเป็นมานะกิเลสเช่นกัน เพราะเป็นการจุดตัวเองให้เกิดการเหยียดหยามตนเอง เช่น ดูถูกฐานะตนเอง ดูถูกความคิดตนเอง ไม่เชื่อมั่นในตนเอง และอาจพัฒนาไปสู่การหลงผิดอื่นๆได้อีก การให้ความสำคัญแก่ตนเองนั้นต้องไม่มากหรือน้อยเกินไป ต้องไม่สำคัญตนเกินความเป็นจริง มานะกิเลสก็จะเกิดขึ้นมาจากความรู้สึกอันเนื่องมาจากการเปรียบเทียบตนเองกับผู้อื่น วิธีเลี่ยงไม่ให้เกิดมานะกิเลสคือการฝึกจิตใจให้หลักเคียงต่อการยึดมั่นถือมั่นหรือถือเอาความสำคัญตนเป็นที่ตั้ง

2.5 ทิฎฐิ

ทิฎฐิ คือการยึดถือตามความเห็น คือยึดมั่นถือมั่นในความเชื่อหรือความเห็นของตน ความคือมั่นในความคิดเห็นของตนที่นำไปสู่ความเห็นผิด เป็นการละสภาพที่เป็นจริง คือสิ่งที่ผิดก็จะเข้าใจว่าถูก และสิ่งที่ถูกก็จะเข้าใจว่าผิด ทิฎฐินี้สามารถจำแนกได้อีกว่า เป็นกุศลหรืออกุศล ได้แก่ สัมมาทิฎฐิคือ ความเห็นชอบนั้นเป็นกุศล และมิจฉาทิฎฐิ คือความเห็นผิดจะเป็นอกุศล ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเป็นจริงว่าทิฎฐินั้นเป็นไปด้วยปัญญาหรือไม่ เพราะทิฎฐิสามารถกำหนดพฤติกรรมที่นำไปสู่การกระทำกรเรื่องอื่น ๆ ตามมา

⁹ พระพรหมคุณวราจารย์(ป.อ.ปยุตโต), พจนานุกรมพุทธศาสน์ ฉบับประมวลศัพท์, พิมพ์ครั้งที่27 (กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์พระพุทธศาสนาของธรรมสภา, 2559), 316.

ทฤษฎี นี้สามารถสรุปใจความและความหมายอย่างกว้างๆว่าเป็น ทักษะคิด เช่น ทักษะคิดต่อ
อุดมการณ์ต่างๆ ทักษะคิดต่อค่านิยม ทักษะคิดต่อความเห็นของตน ทักษะคิดต่อเหตุผล ฯลฯ

คำว่า ทฤษฎี มักจะตามด้วยคำนำหน้าหรือคำตามหลัง เช่น สัมมาทฤษฎี ทฤษฎีจริต ทฤษฎี
มานะ แต่หากมาคำเดียวโดดๆ มักมีความหมายไปในทางลบ

2.6 วิจิกิจฉา

วิจิกิจฉา คือความลังเล ความไม่แน่ใจ ความระแวงสงสัย ซึ่งไม่เหมือนกับความ
ระมัดระวัง เพราะระวังเป็นเรื่องของสติ ความสุขุมรอบคอบ แต่วิจิกิจฉาเป็นเรื่องของอกุศล มักใช้
ในเรื่องของความระแวงสงสัยในพระธรรมซึ่งถือเป็นอุปกิเลสของจิต คือลังเลสงสัยในการมีอยู่จริง
ของศีล สมาธิ ปัญญา วิจิกิจฉากิเลสนี้เป็นเครื่องปิดกั้นการไปสู่สัมมาสมาธิ เช่น สงสัยว่าศีลมีจริง
หรือไม่ สมาธิมีจริงหรือไม่ นิพพานมีจริงหรือไม่ ความสงสัยไปเรื่อยนี้คือวิจิกิจฉากิเลสที่จะเข้า
มารบกวนจิตใจทำให้สมาธิไม่นิ่ง¹⁰

ในระดับปุถุชนความระแวงสงสัยนี้อาจจะรบกวนจิตใจเกิดความโลเลไม่มั่นคงต่อวิถีการ
ดำเนินชีวิตตน เช่น ระแวงสงสัยในอดีตที่ผ่านมาว่าตนทำสิ่งนั้นสิ่งนี้ดีแล้วหรือไม่ดี ระแวงสงสัย
ในอนาคตจนตัดสินใจไม่ได้ว่าจะประกอบอาชีพอะไรดี ระแวงสงสัยในความถนัดของตนว่ามี
ความชอบอะไรไม่ชอบอะไร ฯลฯ แม้ว่าความสงสัยจะมีส่วนที่ดีหรือมีส่วนที่เป็นอุบายนำทางไปสู่
การค้นพบใหม่ ๆ แต่ถ้ามักเกินไปจนเป็นกิเลสย่อมจะกลายเป็นสิ่งที่ทำให้ชีวิตเศร้าหมองมัวได้

การแยกความลังเลสงสัยว่าเป็นกุศลหรืออกุศลนี้ต้องตั้งอยู่บนปัญญา วิธีละจากวิจิกิจฉาคือ
ต้องลดการยึดถือ เรียนรู้ให้เข้าใจ ใช้สติและปฏิบัติตามพระธรรมจนกว่าจะพิสูจน์สิ้นความละแวง

¹⁰ ตัวของกู, "การดับ ตัวของกู ในรูปของ วิจิกิจฉา, เข้าถึงเมื่อ 10 พฤษภาคม 2561,

เข้าถึงจาก <https://www.youtube.com/watch?v=fzoBXSISNm4>

2.7 ถิ่นะ

ถิ่นะ คือ ความหดหู่ ความท้อแท้ เป็นหนึ่งในอาการที่สร้างให้เกิดความหดหู่ ท้อแท้ หมดกำลังใจ ขาดความกระตือรือร้น รวมทั้งความเกียจคร้าน ถิ่นะกิเลสจะสร้างอาการของจิตไม่ให้ยินดียินดีร้ายต่อวัตถุประสงค์ของการทำงานหรือการกระทำที่เป็นกุศล¹¹

ถิ่นะ มักเกิดขึ้นและมาพร้อมกับข้ออ้างต่างๆ เช่น อ้างว่าร้อนเกินไป อ้างว่าหนาวเกินไป อ้างว่าเหนื่อยเกินไป อ้างว่าเหนื่อยเกินไป อ้างว่ายากเกินไป ทำยที่สุดก็มิได้ทำการใดๆให้เป็นประโยชน์ต่อตนเอง การเอาจิตออกห่างจากถิ่นะคือการตั้งมั่นในเป้าหมายถือการมีวัตถุประสงค์ ทั้งเรื่องชีวิตและการทำงาน รวมถึงการกระทำดีกับตนเองและผู้อื่น การใช้ชีวิตโดยขาดวัตถุประสงค์จะทำให้เกิดสภาวะจิตที่แคว้งคว้าง ใช้ชีวิตไปวัน ๆ

2.8 อุทธัจจะ

อุทธัจจะ คือความฟุ้งซ่าน วอกแวก เกิดจากจิตใจที่ขาดความมั่นคงไม่แน่วแน่ ทำให้ใจไม่มีความสงบ เป็นสภาวะความไม่มั่นคงของจิตที่เกิดขึ้นแล้วไม่ยอมดับ หรือดับแล้วเกิดขึ้นใหม่ในเรื่องเดิมๆ มีปัจจัยหลายประการที่สร้างความฟุ้งซ่านเป็นอุทธัจจะกิเลสได้ เช่น ความรู้ ได้แก่รู้มากเกินไปหรือรู้น้อยเกินไป ความกังวลใจแก้ปัญหาไม่ได้ ความขัดเคืองไม่พอใจอย่างไม่ลดละ ความคิดประทุษร้ายไม่ลดละ การย่ำคิดย่ำทำ การขาดสมาธิ ความอยากได้ในสิ่งที่ไม่มีความหวังได้ อยากเป็นในสิ่งที่ไม่มีความหวังเป็นได้ อยากได้ในสิ่งที่สูญหายไปแล้ว ฯลฯ ความฟุ้งซ่านนี้บางครั้งก็เกิดขึ้นแล้วไม่แสดงออกแต่ถูกเก็บสะสมไว้ เมื่อจิตฟุ้งซ่านมากเข้าและไม่ถูกแก้ไข ก็อาจนำไปสู่โรคร้ายไข้เจ็บตามมา เช่น โรคประสาท โรคความดันโลหิต หรือโรคกระเพาะ

บางท่านที่มีอุทธัจจะ จะสังเกตได้จากการมีความคิดมากเกินไป สงสัยมากเกินไป จินตนาการมากเกินไป ก็มี เป็นลักษณะหนึ่งของอุทธัจจะ แต่ไม่ได้หมายความว่าคนที่เป็นอย่างนี้จะ

¹¹ จิตรประภัทสร, ถิ่นะ มิตระ อร์ติ, เข้าถึงเมื่อ 11 พฤษภาคม 2561,

เข้าถึงได้จาก <http://slalomist.blogspot.com/2014/10/blog-post.html>.

มีอุทธรณ์จะเสมอไป (คนที่มีความวิจิตรก็มีความสงสัยมากเกินไปได้) แต่ไม่ได้หมายความว่ามีความตลอดเวลา¹²

การรับมือกับอุทธรณ์จะต้องตั้งสติรับรู้ ว่าความฟุ้งซ่านที่มากระทบเป็นอย่างใด มากน้อยเพียงไร เพื่อกำหนดจิตให้ตั้งอยู่ในสมาธิแล้วค่อย ๆ ระวังความฟุ้งซ่านด้วยปัญญาว่าสามารถระวังได้ด้วยวิธีใด ก็แก้ปัญหานั้นด้วยวิธีนั้น

2.9 อหิริกะ

อหิริกะ คือความไม่ละอายต่อบาป ไม่ละอายต่ออกุศล ไม่ละอายต่อความประพฤติไม่ดีไม่เหมาะสม ไม่ละอายต่อความชั่ว เมื่อกระทำความไม่ดีก็จะไม่สามารถหลุดพ้นจากกรรมไม่ดีนั้นได้ เพราะไม่เข้าใจและขาดการพิจารณา ขาดการขัดเกลาจิตใจให้อ่อนไหวต่อความเป็นอกุศล เมื่อไม่ละอายต่อบาปกรรมย่อมไม่เกรงกลัวต่อบาปกรรม การดำรงตนเช่นนี้จะนำไปสู่การประพฤติที่ไม่ดีต่อเนื่องสะสมไปเรื่อยๆ ความไม่ละอายนั้นยังครอบคลุมถึงด้านอื่น ๆ ด้วยในเรื่องของกาลเทศะและความเหมาะสมและเรื่องต่าง ๆ ที่ควรละอายเมื่อประพฤติผิด รู้ว่าเรื่องใดควรละอายและหลีกเลี่ยง กล่าวโดยสรุป อหิริกะกิเลสคือการไม่ละอายต่อความชั่วของตน ถ้าสังคมยอมไปด้วยบุคคลที่ไม่ละอายต่อการก่อกรรมแล้ว สังคมย่อมประสบปัญหาตามมา

การละเว้นไม่ให้เกิดอหิริกะคือการเจริญสติและปัญญา ฝึกฝนให้รู้จักผิดชอบและยอมรับในความผิดของตน และความผิดของตน เมื่อยอมรับและรับรู้ว่าได้ประพฤติปฏิบัติในทางที่ไม่เหมาะสมหรือมีความคิดไปในทางที่ไม่ดีไม่เหมาะสมแล้วก็ให้หลีกเลี่ยงและละเว้นพฤติกรรมนั้น ความไม่ละอายต่ออกุศลนี้มักมาพร้อมกับอโนตตัปปะกิเลส คือความไม่เกรงกลัวต่อบาป

2.10 อโนตตัปปะ

อโนตตัปปะ คือความไม่เกรงกลัวบาป ไม่เกรงกลัวต่ออกุศล ไม่เกรงกลัวต่อความประพฤติไม่ดีไม่เหมาะสม เมื่อไม่เกรงกลัวความเลวก็อาจนำไปสู่ความคิดที่ว่าความดีก็ย่อมไม่จำเป็น¹³

¹² SuperMouth Gaia, **อุทธรณ์จะ**, เข้าถึงเมื่อ 14 พฤษภาคม 2561, เข้าถึงได้จาก http://buddhaholic.blogspot.com/2013/02/blog-post_8.html

ความไม่เกรงกลัวอกุศลนี้สามารถปิดกั้นปัญญาได้อย่างมิดชิด ปิดกั้นการรับรู้ด้านดีทั้งหมด และเป็นประตูดของการรับกิเลสทั้งหมดเข้ามา ไม่ว่าจะเป็นโลภะ โทสะ โมหะ หรือเป็นตัวเชื่อมของกิเลสต่าง ๆ เช่น เมื่อเจอผู้อื่นมีทรัพย์แล้วตนเกิดโลภะ และถูกสนับสนุนด้วยอนัตตปละคือความไม่เกรงกลัวบาปเมื่อเกิดขึ้นพร้อมกันก็อาจนำไปสู่การกระป่นฆ่าชิงทรัพย์ และหากมีอิทธิภะหรือไม่ละอายในสิ่งที่ตนทำไปแล้วมาประกอบ ก็จะนำไปสู่วังวนของการปล้นชิงต่อเนื่องไม่รู้จบ

อนัตตปละนี้เกิดขึ้นได้ทั้งในที่ลับและที่แจ้ง เมื่อเกิดขึ้นในจิตใจแล้วไม่ระงับยับยั้งย่อมจะนำพาชีวิตไปสู่ความวิบัติทั้งสิ้น เพราะอนัตตปละนี้จะทำให้จิตห่างไกลจากสมาธิและปัญญาไปเรื่อยๆจนในที่สุด จิตก็ไม่สามารถรับรู้ด้านที่เป็นกุศลได้อีกต่อไป

2. อิทธิพลของศิลปะต่อสังคม

ผลงานศิลปะอยู่คู่กับสังคมมานาน มีหลากหลายบริบทและเรื่องราว สามารถส่งผลต่อผู้คนในสังคมได้หลากหลายรูปแบบ เช่น ศิลปะเพื่อการผ่อนคลายสำหรับระบายความรู้สึกนึกคิดของตน ศิลปะที่สร้างขึ้นเพื่อพัฒนาจิตใจสำหรับเยียวยาความตึงเครียด ศิลปะเพื่อพัฒนาสังคมสำหรับเป็นสื่อกลางเพื่อเชื่อมการปฏิสัมพันธ์ของผู้คนในสังคมรวมทั้งเป็นตัวกลางในการจัดกิจกรรมต่างๆ ศิลปะเพื่อการบำบัดเพื่อหาจุดบกพร่องของบุคคลและรักษาให้มีสภาพดียิ่งขึ้น¹⁴

รวมทั้งศิลปะที่เกิดจากความเชื่อความศรัทธาที่สร้างขึ้นตามปรัชญาความเชื่อทางศาสนา สำหรับเชื่อมโยงผู้คนกับแนวคิดและหลักคำสอนและเป็นเครื่องจูงใจให้คนในสังคมได้ตั้งมั่นอยู่ในความประพฤติดี นอกจากนี้ศิลปะที่ได้แรงบันดาลใจเกี่ยวกับศาสนายังส่งอิทธิพลถึงรูปแบบของงานสถาปัตยกรรมด้วย เช่น เจดีย์ไข่มุกที่โย ฼ พระธาตุอินทร์แขวน หรือสถาปัตยกรรมบนภูเขาปูปาที่ประเทศเมียนมา รวมถึงการสร้างสถาปัตยกรรมเจดีย์ที่ปรากฏให้เห็นตามวัดวาอารามทั่วไปในประเทศไทย

¹³ พระพรหมคุณวารณ์(ป.อ.ปยุตโต), *พจนานุกรมพุทธศาสน์ ฉบับประมวลศัพท์*, พิมพ์ครั้งที่ 27 (กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์พระพุทธศาสนาของธรรมสภา, 2559), 586.

¹⁴ ครูวัชกะ, *ศิลปะกับมนุษย์*, เข้าถึงเมื่อ 12 พฤษภาคม 2561,

เข้าถึงจาก <https://vattaka.wordpress.com/2011/09/26/ศิลปะกับมนุษย์>.

บ่อเกิดของศิลปะที่ใหญ่ที่สุดในโลกคือศาสนา เพราะเมื่อคนเรามีความศรัทธาในศาสนา ก็จะทุ่มเทอุทิศตนเพื่อให้สิ่งดี ๆ บังเกิดขึ้นแก่ศาสนาที่ตนนับถือ ฉะนั้นศาสนสถานแต่ละแห่งจึงเกิดขึ้นจากพลังศรัทธาของคนในชุมชนรวมกัน หาช่างที่มีฝีมือที่สุด ทำอย่างตั้งใจที่สุด ช่างที่เราจ้างมาสร้างบ้าน เขามาทำด้วยค่าจ้าง แต่ถ้าทำเพื่อศาสนา คนทำมีแรงจูงใจหลักไม่ใช่ค่าจ้าง แต่เป็นความศรัทธา¹⁵

งานศิลปะที่ใช้แนวคิดทางศาสนา เป็นงานศิลปะที่มีอิทธิพลมากต่อผู้คนในสังคมหากใช้ในทางไม่ดีก็อาจก่อให้เกิดการรบราฆ่าฟันกัน โดยอ้างความศรัทธาได้ แต่วัตถุประสงค์หลักของศิลปะเพื่อศาสนานั้นก็มักเป็นผลงานที่สร้างขึ้นเพื่อให้ผู้คนเห็นภาพและจินตนาการควบคู่ไปพร้อมกับคำสอนหรือหลักปฏิบัติของศาสนานั้น ๆ โดยมีเป้าหมายเพื่อให้เป็นบุคคลที่มีความคิดความประพฤติปฏิบัติดีและสร้างให้สังคมเกิดความดีงาม เราสามารถพบงานศิลปะสำหรับศาสนาได้ในหลากหลายวัฒนธรรม เช่น ภาพประกอบทางความเชื่อของชาวอียิปต์ ภาพการพิพากษาของศาสนาคริสต์ หรืองานศิลปะของพุทธชาดก งานศิลปะที่เกี่ยวกับศาสนานี้นอกจากจะบอกเล่าเรื่องราวตามแนวคิดและคำสอนแล้ว ยังสอดแทรกหรือกระตุ้นเตือนความคิดให้คนในสังคมตระหนักถึงการประพฤติดีด้วย ในปัจจุบันงานศิลปะที่ใช้แนวคิดนี้พัฒนารูปแบบแตกต่างไปมากมาย มีทั้งงานที่เป็นจิตรกรรม ประติมากรรม ภาพพิมพ์ รวมทั้งสื่อประสมต่างๆ ศิลปินต่างเสาะหาเทคนิควิธีการเพื่อสร้างสรรค์ผลงานที่สอดคล้องและเหมาะสมที่สุดกับเรื่องราว หรือคติที่ตนเองต้องการนำเสนอ

3. อิทธิพลที่ได้รับจากตนเอง

ปัญหาของกิเลสเป็นปัญหาที่ข้าพเจ้าประสบมาตลอด การสูญเสียหลายสิ่งหลายอย่างไปเพราะขาดสติยังคิด การปล่อยอารมณ์หลงไปกับข่าวสารที่มากมายในปัจจุบันและจากหลากหลายช่องทาง ข่าวการเมืองที่ทำให้อารมณ์ขุ่นมัว หรือข่าวการฆาตกรรมที่ทำให้เกิดความเวทนา และอีกมากมายที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน และยังประกอบปัจจัยจากวัตถุต่างๆที่ทำให้เสียทรัพย์โดยไม่จำเป็น เช่นการซื้อของที่ฟุ่มเฟือยเพื่อสนองความอยากของตนเอง ความโลภซื้อของเพื่อสะสมจน

¹⁵ พระครูปลัดสุวัฒนโพธิคุณ, ศิลปะกับศาสนา, เข้าถึงเมื่อ 10 พฤษภาคม 2561,

เข้าถึงได้จาก http://dhamma-media.blogspot.com/2017/05/blog-post_4.html

เกินพอดี รวมถึงฟุ้งซ่านและเสียเวลาไปกับเรื่องที่ไม่เป็นประโยชน์ สิ่งต่าง ๆ ในสังคมแวดล้อมนี้ ล้วนปรุงแต่งมาเพื่อกระตุ้นให้เราหลงไปกับการความต้องการของตนเองอย่างขาดสติยั้งคิด เสียทั้งทรัพย์สินและเวลา รวมทั้งสุขภาพจิต

ที่น่ากังวลคือกิเลสประเภท โทสะกับโมหะนั้นทำให้จิตไม่นิ่งมาก ๆ หลงไปกับสภาวะของอารมณ์ที่ไม่เหมาะสมต่าง ๆ เมื่อไม่พอใจก็ไม่ปล่อยวาง เก็บมาคิดจนเกิดความวิตกกังวลหรือโมหะที่ทำให้เกิดความหลง หลงทางไปกับสิ่งต่าง ๆ กิเลสที่เข้ามาทั้งหมดนี้ทำให้สภาวะจิตของข้าพเจ้าไม่นิ่งต่อการรับรู้ เพราะอ่อนแอและขาดการฝึกปฏิบัติให้นิ่งเฉยกับกิเลสที่เข้ามา ข้าพเจ้าจึงต้องการสร้างงานศิลปะที่สามารถยึดเหนี่ยวหรือสะท้อนภาพลักษณะของกิเลสต่าง ๆ ออกมาในรูปแบบที่เป็นรูปธรรม แสดงรูปลักษณะของกิเลสทั้ง 10 ประการเพื่อเป็นเครื่องเตือนสติไม่ให้จิตถูกกระทบได้ง่าย

4. อิทธิพลที่ได้รับจากงานศิลปกรรม

การศึกษาผลงานศิลปะของศิลปิน ทั้งด้านแนวคิดและรูปแบบล้วนส่งผลต่อการพัฒนาการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมชุด “รูปลักษณะแห่งกิเลส” ทั้งนี้ การศึกษาจะเน้นการตีความตามแนวคิดของศิลปิน การถ่ายทอดอารมณ์และแนวคิดลงในผลงานรวมทั้งการนำเสนอรูปลักษณะที่อ้างอิงจากร่างกายของมนุษย์ ซึ่งแม้ว่าชิ้นส่วนบนร่างกายนี้จะมีไม่มากและเป็นจำนวนที่จำกัด แต่กลับสามารถแสดงออกได้หลากหลายรูปแบบอย่างไม่มีที่สิ้นสุด แนวคิดด้านการแสดงออกนี้ส่งอิทธิพลถึงข้าพเจ้าในการเลือกสรรรูปทรงของร่างกายเพื่อนำมาประกอบ สำหรับสื่อความหมายที่อยู่ภายในอันมีความเป็นนามธรรมให้สามารถแสดงออกมาเป็นรูปลักษณะที่สามารถมองเห็นได้จากภายนอก

ศิลปินที่มีอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์ ประกอบไปด้วย

4.1 Allison Sommers

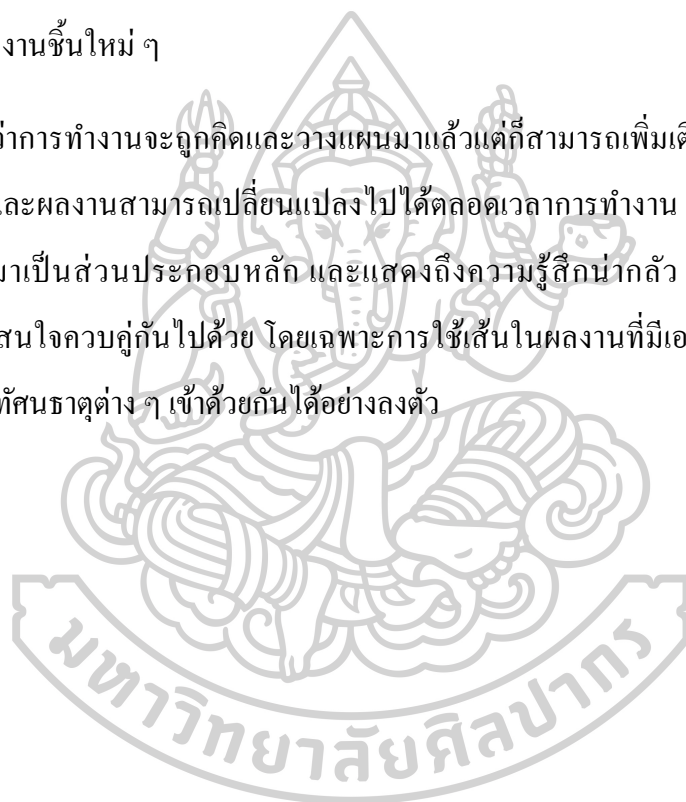
4.2 Chris Mars

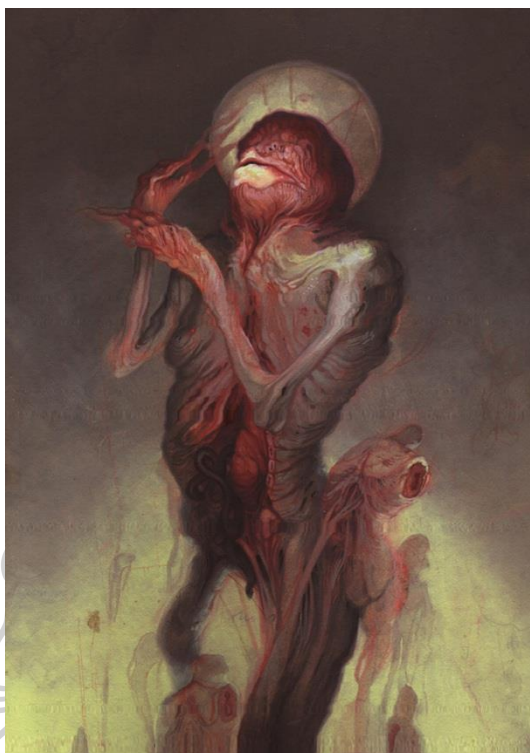
4.3 ถวัลย์ ดัชนี

4.1 Allison Sommers

Allison Sommers อาศัยอยู่ที่เมืองบรู๊คลิน มหานครนิวยอร์ก จบการศึกษาจาก University of Virginia และศึกษาศิลปะด้วยตนเอง ใช้แนวคิดในการทำงานศิลปะแบบด้วยรูปแบบเดียวกับนักประติมากรรมและนักปรัชญา คือเป็นการทดลองและการนิยามความหมายกับรูปทรงต่าง ๆ นอกจากนี้ Allison Sommers ยังเป็นนักสะสมด้วยการสะสมสิ่งของต่างๆสำหรับสร้างแรงบันดาลใจในการทำงานศิลปะ ของที่สะสมมักจะเป็นเศษของเหลือใช้หรือของที่ถูกทิ้งแล้ว เช่น ของที่ขึ้นสนิม กระดุก เศษผม รูปภาพ ของมันวาวต่าง ๆ ลูกไม้ ขยะชิ้นเล็ก ๆ ฯลฯ เพื่อสร้างจินตนาการถึงการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นใหม่ ๆ

แม้ว่าการทำงานจะถูกคิดและวางแผนมาแล้วแต่ก็สามารถเพิ่มเติมรายละเอียดเข้าไปได้ใหม่เรื่อยๆ และผลงานสามารถเปลี่ยนแปลงไปได้ตลอดเวลาการทำงาน ในผลงานมักใช้รูปทรงของร่างกายมาเป็นส่วนประกอบหลัก และแสดงถึงความรู้สึกน่ากลัว แต่ในเวลาเดียวกันก็มีความรู้สึกน่าสนใจควบคู่กันไปด้วย โดยเฉพาะการใช้เส้นในผลงานที่มีเอกลักษณ์ โดยเชื่อมโยงและประสานทัศนธาตุต่าง ๆ เข้าด้วยกันได้อย่างลงตัว

ภาพที่ 1 ภาพอิทธิพลจากศิลปิน

Allison Sommers. 2015. In for a Penny, In for a Pound.

[Painting จากเลือด], Rites Gallery

เข้าถึงเมื่อ 10 กรกฎาคม 2561, เข้าถึงได้จาก

<http://allisonsommers.com/painting/in-for-a-penny-in-for-a-pound.html>

ผลงาน In For A Penny, In For A Pound ชิ้นนี้ ศิลปินใช้เลือดตนเองร่วมกับสีกว๊อชและผสมกับเทคนิคการสร้างภาพอื่นๆเพื่อสร้างรูปที่สื่อออกมาถึงความน่ากลัวเกี่ยวกับเงินตรา ด้วยภาพของสิ่งมีชีวิตที่คล้ายมนุษย์ มีผิวหนังและอวัยวะภายใน รวมทั้งคราบเลือด คราบหนอง ให้ความรู้สึที่น่ากลัว ด้วยบรรยากาศอึมครึมและการจัดองค์ประกอบโดยนำจุดเด่นไว้ตรงกลางทำให้ผู้ชมไม่สามารถหลีกเลี่ยงการมองผลงานตรง ๆ ได้

ภาพที่ 2 ภาพอิทธิพลจากศิลปิน

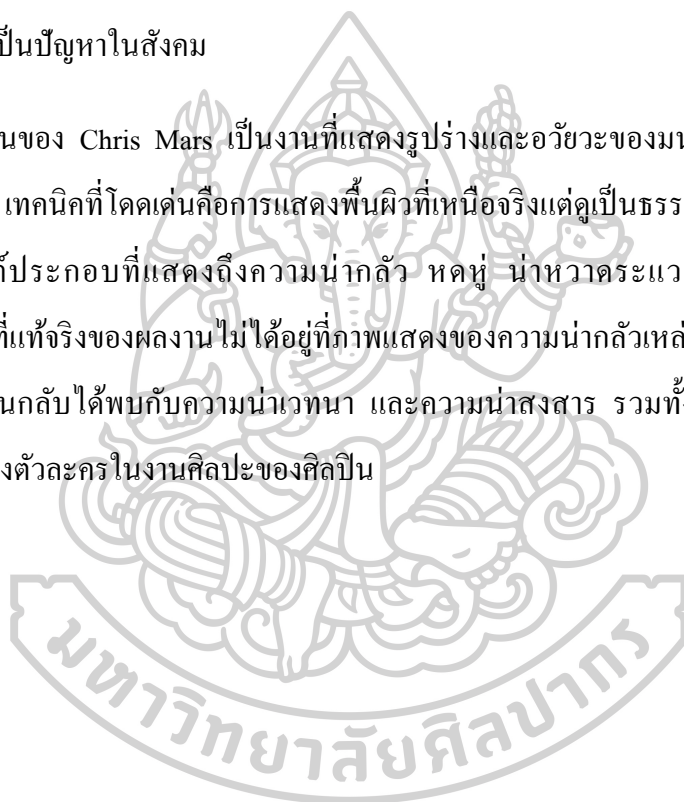
Allison Sommers. 2015. Vanitas (Stones Thrown). [Drawing], Thinkspace Gallery
 เข้าถึงเมื่อ 10 กรกฎาคม 2561,
 เข้าถึงได้จาก <http://allisonsommers.com/drag/force-of-habit.html>

ผลงานชิ้นนี้ศิลปินใช้เทคนิคดินสอดำสร้างบรรยากาศที่มีครีมนุ่มร่วมกับร่างกายของมนุษย์ที่
 ถูกขว้างปาด้วยก้อนหิน รูปทรงของมนุษย์มีทั้งส่วนที่ซ้อนทับกันและส่วนที่ให้ความรู้สีกว่ากำลัง
 จะกระจายออก การจัดองค์ประกอบเป็นไปตามหลักการทั่วไปที่ประกอบด้วยวัตถุขนาดใหญ่ กลาง
 เล็ก มีจุดเด่นในการสร้างบรรยากาศที่ไม่น่าไว้วางใจ ขมุกขมัว ให้ความรู้สีกอึดอัด เป็นทุกข์

4.2 Chris Mars

Chris Mars เกิดเมื่อปี ค.ศ.1961 เกิดที่เมืองมินิโซตา ประเทศสหรัฐอเมริกา เป็นบุตรคนสุดท้องจากพี่น้องทั้งหมด 7 คน ในอดีตสมัยที่ Chris Mats อายุ 5 ปี หนึ่งในพี่ชายของเขาป่วยด้วยอาการทางจิต เห็นภาพหลอนและหวาดระแวง จนถึงขั้นต้องส่งเข้าสถานบำบัด สถานการณ์ในตอนนั้นเป็นสิ่งที่เลวร้ายและขมขื่นมากในมุมมองของ Chris เพราะสถานบำบัดก็ดูเก่าและน่ากลัว นอกจากนี้จะถูกสังคมมองว่าเป็นปัญหา ส่วนภายในครอบครัวก็ยังอับอายที่มีลูกเป็นบ้า สภาพการณ์เหล่านี้ส่งผลกระทบต่อ Chris อย่างรุนแรงและเป็นแรงผลักดันในการสร้างผลงานที่จะปลดปล่อยผู้ที่ถูกมองว่าเป็นปัญหาในสังคม

ผลงานของ Chris Mars เป็นงานที่แสดงรูปร่างและอวัยวะของมนุษย์ในองค์ประกอบที่ดูอึดอัดน่ากลัว เทคนิคที่โดดเด่นคือการแสดงพื้นผิวที่เหนือจริงแต่ดูเป็นธรรมชาติ ตัวผลงานอยู่อัดแน่นด้วยองค์ประกอบที่แสดงถึงความน่ากลัว หดหู่ น่าหวาดระแวง และสยดสยอง แต่วัตถุประสงค์ที่แท้จริงของผลงานไม่ได้อยู่ที่ภาพแสดงของความน่ากลัวเหล่านั้น เพราะเมื่อมองลึกเข้าไปที่ผลงานกลับได้พบกับความน่าเวทนา และความน่าสงสาร รวมทั้งความต้องการความรักผ่านแววตาของตัวละครในงานศิลปะของศิลปิน

ภาพที่ 3 ภาพอภิปวลจากศิลปิน

Chris Mars.2013. Hanford #7. [Oil on panel], Haven Gallery

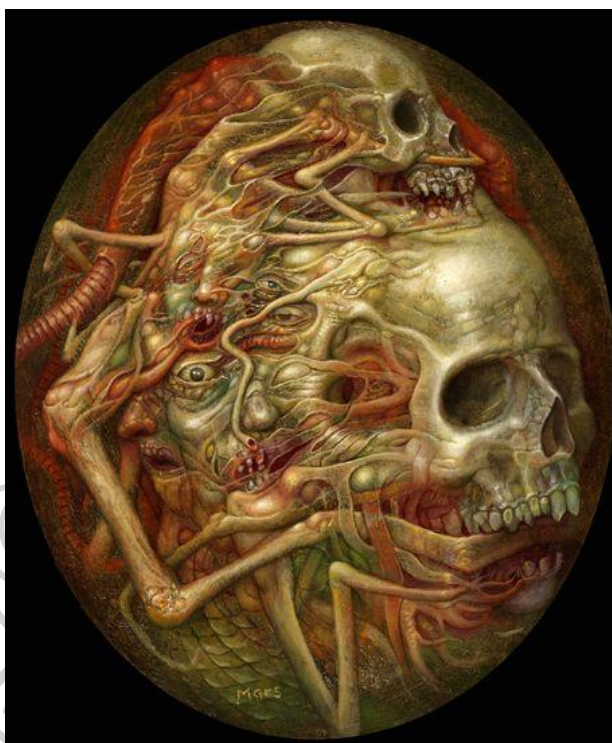
เข้าถึงเมื่อ 10 กรกฎาคม 2561,

เข้าถึงได้จาก <http://www.chrismarspublishing.com/2013.html>

Chris Mars ให้เหตุผลถึงการปิดบังซ่อนเร้นความเศร้า ด้วยรูปลักษณะที่น่ากลัวนี้ว่า ต้องการแสดงถึงการไม่ตัดสินสิ่งที่อยู่ภายนอกไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใดก็ตาม เมื่อผู้คนมองเห็นพื้นผิวหรือรูปทรงต่างๆ หรือส่วนอื่นๆเช่น แขน ขา หน้าตา ทุกๆส่วนล้วนมีความหมายที่อยากให้ผู้ชมได้มองทะลุเข้าไปให้ถึงเนื้อหาที่อยู่ภายใน อุปมาอุปมัยได้ตั้งการพบเห็นวัชพืช เราอาจจะตัดสินว่ามันน่ารำคาญหรือรกรกดูสกปรก แต่หากมองอย่างพิจารณาก็จะพบว่าวัชพืชนั้นก็สร้างออกซิเจนและมีประโยชน์ต่อโลกใบนี้เช่นกัน

การสร้างสรรคผลงานของ Chris Mars ส่งผลต่อรูปแบบการทำงานของข้าพเจ้าเป็นอย่างมาก ยิ่ง เพราะเมื่อศึกษากระบวนการทำงานของศิลปินแล้วพบว่า ศิลปินใช้อารมณ์ของภาพเป็นตัวกำหนดทิศทางของรูปทรงต่างๆในภาพ เป็นอารมณ์ของภาพจริงๆที่เป็นตัวสร้างทัศนธาตุอื่นๆ

จุดที่น่าสนใจที่สุดคือถึงแม้ว่าจะแสดงรูปลักษณะที่น่ากลัว แต่ศิลปินก็พยายามให้รู้สึกถึงความเป็นมนุษย์มากที่สุด และพยายามเชื่อมโยงความรู้สึกของตนเข้ากับผลงานด้วย การทำงานโดยใช้อารมณ์ของผลงานเป็นที่ตั้งนี้เข้ากับแนวคิดการสร้างสรรคค์ของข้าพเจ้าเช่นกัน

ภาพที่ 4 ภาพอภิปรัชญาจากศิลปิน

Chris Mars.2013. Hanford #1. [Oil on panel], Haven Gallery
 เข้าถึงเมื่อ 10 กรกฎาคม 2561,
 เข้าถึงได้จาก <http://www.chrismarspublishing.com/2013.html>

4.3 วัลย์ ดัชนี

ได้รับการยกย่องให้เป็นศิลปินแห่งชาติสาขาทัศนศิลป์(จิตรกรรม) เกิดในประเทศไทย จังหวัดเชียงราย จบการศึกษาจากคณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร และ Rijks akademie van beelden de kunsten Amsterdam Nederland

อาจารย์วัลย์ มีผลงานเป็นที่ประจักษ์จำนวนมากทั้งในไทยและต่างประเทศ รวมทั้งยังสร้างศิลปะสถานบ้านดำ สำหรับเป็นพิพิธภัณฑ์และกิจกรรมทางศิลปะ นอกจากนี้ยังเป็นผู้อุปถัมภ์ด้านศิลปะและการศึกษาอื่น ๆ อีกมากมาย

ภาพที่ 4 ภาพอิทธิพลจากศิลปิน

วัลย์ ดัชนี.[จิตรกรรม]. พิพิธภัณฑ์บ้านดำ

เข้าถึงเมื่อ 11 กรกฎาคม 2561,

เข้าถึงได้จาก <http://www.thawan-duchaneer.com/gallery-th-3.htm>

ลักษณะของผลงานมักเป็นภาพแสดงตัวตนของมนุษย์ในแง่ของบาปและกิเลส เป็นผลงานจิตรกรรมไทยที่ได้รับอิทธิพลจากรูปแบบของจิตรกรรมฝาผนังที่เป็นงานโบราณ แต่นำมาพัฒนาจนเกิดเป็นรูปแบบที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง มีการใช้รูปทรงของมนุษย์และสัตว์มาผสมผสานในผลงาน แนวทางของสีส่วนใหญ่เป็นสีเอกรงค์ หรือสีชาวดำ มีการตัดกันของค่าน้ำหนักสูง มีความโดดเด่น หนักแน่น ชิงชัง มีการใช้เส้นที่พลิ้วไหวและเส้นที่รุนแรง ผสมกับรูปทรงของสิ่งมีชีวิตที่อุดมไปด้วยกล้ามเนื้อที่สมบูรณ์ มีพลังกำลัง เป็นสัญลักษณ์ที่แสดงแนวคิดทางปรัชญาของความเชื่อเกี่ยวกับศาสนา

ภาพที่ 5 ภาพอิทธิพลจากศิลปิน

ถวัลย์ ดัชนี.[จิตรกรรม]. พิพิธภัณฑสถานบ้านดำ

เข้าถึงเมื่อ 11 กรกฎาคม 2561, เข้าถึงได้จาก

<http://www.thawan-duchanee.com/gallery-th-4.htm>

ตารางที่ 2 วิเคราะห์ผลงานศิลปิน

วิเคราะห์ ผลงานศิลปิน	 Allison Sommers	 Chris Mars	 อวัลย์ คัชนี่	อิทธิพลที่มีผล ต่อการสร้างสรรค์ ผลงาน
แนวคิดในการ สร้างสรรค์	ใช้สิ่งของสะสม ส่วนตัวผสมกับ การทำงาน แนวคิด ของผลงาน เปลี่ยนแปลงไม่ แน่นอน	แสดงภาพที่น่ากลัว แต่แฝงไว้ด้วย ความสวยงาม เพื่อให้คนคน ตระหนักถึงความ งามที่อยู่ภายใน	สร้างผลงานที่ แสดงออกถึง ปรัชญาทางพุทธ ศาสนา	แสดงแนวคิดเรื่อง กิเลสจากพุทธ ศาสนา ด้วย รูปลักษณะที่ดูคด หนักแน่น และน่า กลัว
รูปแบบ	ภาพร่างของ สิ่งมีชีวิตที่ผสมกัน หลากหลาย ใช้สี โทนเดียว เน้น สร้างให้ความรู้สึก หดหู่ น่ากลัว	ใช้ร่างของ สิ่งมีชีวิตที่ หลากหลายมาผสม รวมกัน โดยใช้ร่าง ของมนุษย์เป็น หลัก มีการผสม รูปทรงของกิ่งไม้ แมง และฟันผิว อื่นๆ	นำรูปทรงของ สิ่งมีชีวิตมา ผสมผสานกันกับ ลวดลายไทย ประยุกต์ แสดงออกถึงความ หนักแน่นดุจดั่ง ทรงพลัง	ได้แรงบันดาลใจ จากการใช้รูปทรง ของร่างกายที่หนัก แน่นจาก อ.อวัลย์ ผสมกับรูปที่น่า กลัว ของ Chris Mars ในบรรยากาศ ที่น่าหดหู่ของ Allison Sommers
เทคนิค	เทคนิคจิตรกรรม และวาดเส้น มีการ ใช้สื่อผสมอื่นๆมา เกี่ยวข้องด้วย เช่น เลือด	เทคนิคจิตรกรรมสี น้ำมัน	เทคนิคจิตรกรรม และวาดเส้น	จิตรกรรมบนพื้น ผ้าใบ

บทที่ 3

ขั้นตอนและกระบวนการสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ผลงานชุด รูปสัญลักษณ์แห่งกิเลส ข้าพเจ้าได้นำหลักการของที่มาและความหมายจากกิเลสทั้ง 10 ประการที่มีผลต่อจิตใจให้เกิดความมัวหมอง เสร้าหมอง และยังนำไปสู่พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ที่จะส่งผลกระทบต่อตนเองและสังคมรอบตัว ความปรารถนาที่เกิดจากกิเลสนี้เกิดขึ้นภายในจิตใจที่เป็นนามธรรม ข้าพเจ้าจึงต้องการสร้างรูปสัญลักษณ์อันเป็นรูปธรรมของกิเลสที่สามารถเตือนสติให้รู้เท่าทันจิตใจของตนเอง ซึ่งมีกระบวนการสร้างสรรค์ดังนี้

วิธีการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์

1. ขั้นตอนการศึกษาข้อมูล
2. การวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูล
 - 2.1 ด้านเนื้อหา
 - 2.2 ด้านรูปแบบ
- 3.การสร้างภาพต้นแบบ
- 4.การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์

1. ขั้นตอนการศึกษาข้อมูล

การสร้างสรรค์ผลงานได้ศึกษาข้อมูลจาก หนังสือ อินเตอร์เน็ต และธรรมเทศนา กับงานศิลปะที่มีความเกี่ยวข้องในด้านรูปแบบและเนื้อหา สำหรับการสร้างสรรค์เป็นผลงานจิตรกรรม 2 มิติ เพื่อหารูปแบบเฉพาะในการประมวลรูปสัญลักษณ์ที่เป็นนามธรรมของกิเลสทั้ง 10 ประการ ได้แก่ โลภะ โทสะ โมหะ มานะ ทิฎฐิ วิจิกิจฉา ถีนะ อุทธัจจะ อหิริกะ อนอตตปปะ ที่จะทำให้อจิตใจเฝ้าหมอง ยึดมั่นถือมั่น แสดงออกมาทั้งกายและวาจา รวมทั้งเร้ารุ่มในจิตใจให้มีความฟุ้งซ่าน

2. การวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูล

2.1 ด้านเนื้อหา

การศึกษาเรื่องกิเลส พบว่าสิ่งสำคัญที่เป็นจุดเริ่มต้นคืออารมณ์ กิเลสจะชักนำอารมณ์ให้มัวหมองด้วยความคิดที่เป็นอกุศล จากนั้นจะส่งอิทธิพลต่อจิตใจที่จะบงการให้เกิดการกระทำกรรมที่จะสร้างให้เกิดโทษต่อทั้งตนเองและผู้อื่น ในศาสนาคริสต์และอิสลามได้กล่าวถึงการควบคุมอารมณ์

ตนเองเช่นกัน โดยศาสนาคริสต์จะคล้ายกับศาสนาพุทธคือให้ระวังเรื่อง ความโลภ ความโกรธ ความหลง ส่วนศาสนาอิสลามจะให้ควบคุมอารมณ์ตนเองเพื่อไม่ให้ไปรบกวนต่อผู้อื่นในการปฏิบัติตามหลักคำสอน

ในศาสนาพุทธได้อธิบายและจำแนกกิเลสไว้ 10 ประการ โดยกิเลสแต่ละชนิดสื่อถึงสภาวะความคิดและสภาพจิตที่มีรูปแบบแตกต่างกัน แต่ล้วนส่งผลซึ่งกันและกัน เช่น ความโลภสามารถนำไปสู่ความหลงผิด ความฟุ้งซ่านสามารถนำไปสู่ความคิดร้าย ความไม่เกรงกลัวนำไปสู่ความไม่ละอาย จึงเป็นการยากที่จะแยกหรือแสดงลักษณะของกิเลสแต่ละชนิดออกมา เพราะกิเลสทั้งหมดจะเกิดขึ้นและเกี่ยวพันกันสร้างเป็นสภาวะที่เสริมหมองของจิต

ผู้สร้างสรรค์จึงสร้างสรรค์ผลงานที่แสดงออกในเรื่องของกิเลส ที่รวมกิเลสทั้ง 10 ประการเข้าด้วยกัน โดยดึงเอกลักษณ์ของกิเลสชนิดต่างๆมาเชื่อมโยงกับรูปทรงจากร่างกายมนุษย์

2.2 ด้านรูปแบบ

เป็นการประมวลข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากการศึกษา มาวิเคราะห์เพื่อหารูปแบบและการแสดงออกโดยเน้นที่การดึงอารมณ์ความรู้สึกจากสิ่งที่อยู่ในจิตใจ ผสมผสานกับการแสดงออกด้วยรูปทรงของมนุษย์ โดยอาศัยการจัดองค์ประกอบและแนวทางในการใช้เทคนิคทางทัศนศิลป์ ดังนี้

2.2.1 รูปทรง เพื่อแสดงออกถึงความเป็นมนุษย์ จึงให้ร่างกายของมนุษย์เป็นสื่อหลักในการแสดงออกเพื่อเชื่อมโยงกับสภาพของกิเลสที่เกิดขึ้นในจิตใจ โดยเลือกสรรอวัยวะต่าง ๆ มาจัดวางและเน้นการแสดงออกของภาษากาย มีส่วนที่อ้างอิงถึงรูปแบบกายวิภาคของมนุษย์เพื่อความสมจริง เช่น ขา ลำตัว ศีรษะ มีการสร้างสรรค์เพิ่มเติมจากจินตนาการและลดทอนบางส่วนเพื่อรักษารูปแบบของการแสดงออกให้ชัดเจนที่สุด

2.2.2 สีและน้ำหนัก ใช้สีขาวและดำในการสร้างสรรค์ผลงาน สีขาวคือความบริสุทธิ์ของจิตใจและสีดำคือกิเลสที่ทำให้เกิดความมัวหมอง โดยส่วนที่เป็นสีดำจะมีความเข้มและมีดมากเพื่อแสดงถึงความมีอิทธิพลเหนือจิตใจ การใช้สีจะไม่คำนึงถึงเอกภาพแต่จะทำหน้าที่รักษาองค์ประกอบที่สามารถเน้นสภาวะของสิ่งต่างๆที่เกิดขึ้นในจิตใจ

2.2.3 ลักษณะพื้นผิว ในการสร้างสรรค์ผลงานมีการสร้างพื้นผิวที่เกิดจากการสาด สี สลักสี เป็นฉากหลังเพื่อสื่อถึงความรุนแรง เป็นพื้นผิวที่มีความไม่แน่นอน บางตำแหน่ง แสดงการไหลที่เกิดจากน้ำสี บางตำแหน่งจะแสดงความฟุ้งกระจายของสี เปรียบเสมือน การเกิดขึ้นของกิเลสที่เข้ามาในจิตใจที่อาจจะเกิดขึ้นอย่างค่อยเป็นค่อยไป หรือเกิดขึ้นอย่าง ฉับพลันรุนแรง ผสมกับพื้นผิวของวัตถุที่เป็นรูปทรงของร่างกาย ที่มีความด้าน เป็นมัน บางส่วนมีพื้นผิวแบบใสและขุ่นมัว

2.3 ด้านเทคนิควิธีการ

สร้างสรรค์ในรูปแบบจิตรกรรม 2 มิติ เริ่มจากการเตรียมพื้นผิวชั้นแรกด้วยการสาดสี และ สลักสีลงบนผืนผ้าใบ และระบายสี รูปร่างรูปทรงทับลงบนพื้นผิวดังกล่าว

3. การสร้างภาพต้นแบบ

หลังจากศึกษาถึงเนื้อหาและรูปแบบวิธีการแล้ว จึงเป็นกระบวนการของการทำภาพร่าง ผลงาน โดยนำรูปแบบของร่างกายมนุษย์มาเป็นรูปทรงหลักของกิเลสที่ต้องการสื่อ ผสมกับการจัด องค์ประกอบภาพ เริ่มต้นโดยการร่างภาพบนกระดาษด้วยดินสอและปากกาเป็นรูปทรงเบื้องต้น จากนั้นนำไปตกแต่งใน โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่มีความยืดหยุ่นต่อการดัดแปลงแก้ไขภาพร่าง

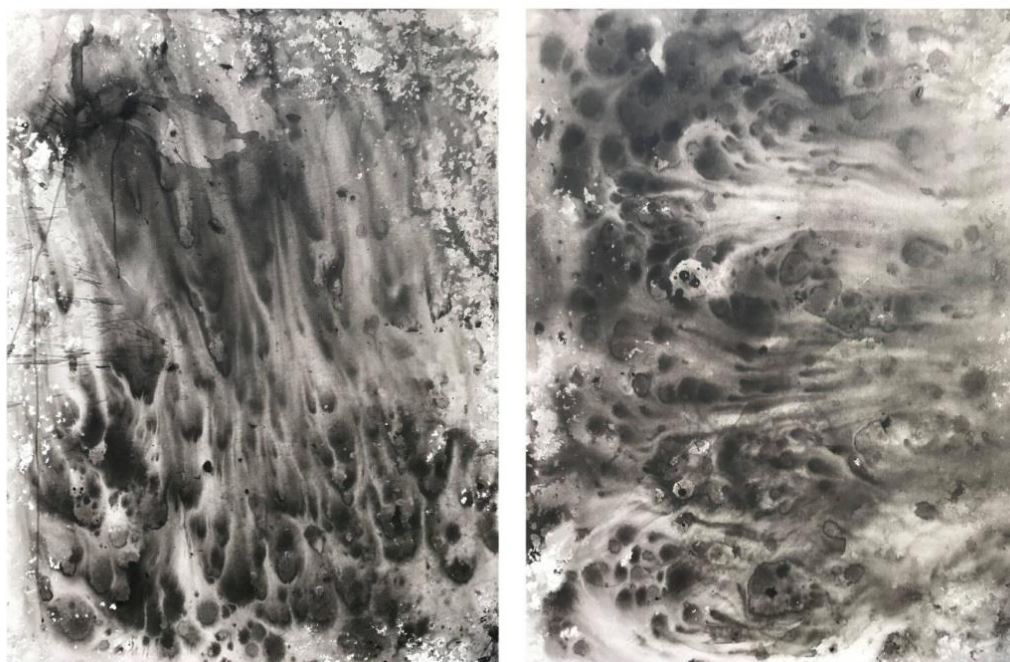
ภาพที่ 6 ภาพร่างผลงานวิทยานิพนธ์

4. ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์

หลังจากเสร็จสิ้นกระบวนการทำภาพร่างแล้ว ก็จะเป็นกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานจริงด้วยเทคนิคจิตรกรรม โดยมีขั้นตอนหลัก 2 ขั้นตอน คือการสร้างพื้นผิวสำหรับฉากหลัง และการสร้างรูปทรงด้วยการระบายสีทับ

4.1 การสร้างพื้นผิวสำหรับฉากหลัง

เริ่มต้นด้วยการเตรียมสีอะคริลิกสีดำ ผสมกับน้ำเปล่าเพื่อลดความเข้มข้นของสี ให้สีมีความเหลวเพียงพอที่จะวิ่งและกระจายได้ดีบนผ้าใบ จากนั้นทำการชโลมน้ำเปล่าบนผืนผ้าใบให้ทั่วด้วยการฉีดหรือเทน้ำให้ท่วมผ้าใบ และทำการสาด สลัก หรือหยดสีดำที่เตรียมไว้ให้ทั่วทั้งผืนผ้าใบ ทำการเอียงผ้าใบให้สีและน้ำไหลให้ทั่ว จากนั้นทิ้งไว้ให้แห้งประมาณ 20 นาที และทำซ้ำกระบวนการเดิมอีก 4-5 ครั้ง

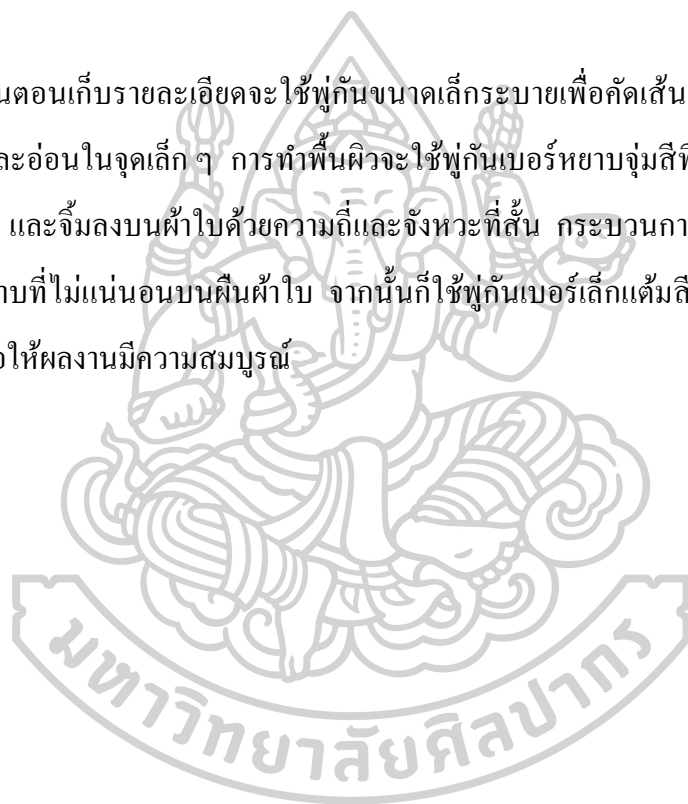

ภาพที่ 7 ภาพตัวอย่างพื้นผิวที่เกิดจากการทำเทคนิครองพื้น

4.2 การสร้างรูปทรง น้ำหนัก และพื้นผิว

หลังจากทำฉากหลังเสร็จเรียบร้อยแล้ว ก็จะเริ่มกระบวนการระบายสีทับลงไปบนฉาก โดยร่างภาพบนผ้าใบแล้วเพิ่มเติมรายละเอียดให้เห็นเป็นรูปทรงที่ชัดเจนขึ้น โดยคิดเน้นที่จุดเด่นและกระจายออกไปยังจุดรอง การเน้นรูปทรงนี้จะทำให้เกิดความระยะและความลึกที่เป็น 3 มิติในภาพ ขั้นตอนต่อมาคือเพิ่มจุดสว่างด้วยการใช้สีขาวและเพิ่มจุดที่มืดด้วยการใช้สีดำ รูปทรงที่ถูกเน้นด้วยความสว่างและความมืดจะแสดงความเป็นกลุ่มก้อนชัดเจน ในขั้นตอนนี้จุดที่เด่นก็จะเห็นเด่นชัดขึ้น

ในขั้นตอนนี้เก็บรายละเอียดจะใช้พู่กันขนาดเล็กระบายเพื่อคัดเส้นให้มีความคม และเพิ่มน้ำหนักเข้มและอ่อนในจุดเล็กๆ การทำพื้นผิวจะใช้พู่กันเบอร์หยาบจุ่มสีที่ผสมน้ำในปริมาณมากจนมีความใส และจิ้มลงบนผ้าใบด้วยความถี่และจังหวะที่สั้น กระบวนการนี้จะสร้างร่องรอยเป็นจุดๆและมีคราบที่ไม่แน่นอนบนพื้นผ้าใบ จากนั้นก็ใช้พู่กันเบอร์เล็กแต้มสีบางส่วนที่ต้องการเน้นให้ชัดขึ้น เพื่อให้ผลงานมีความสมบูรณ์

ภาพที่ 8 ภาพการระบายสีรูปทรงขั้นแรก

ภาพที่ 9 ผลงานที่เสร็จสมบูรณ์

บทที่ 4

วิเคราะห์ผลงานการดำเนินงานสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์สร้างรูปลักษณ์ของกิเลสทั้ง 10 ประการ สำหรับเป็นเครื่องพิจารณาความเป็นไปของจิตใจไม่ให้หลงไหลไปกับความแปรปรวนจนเกิดการยึดมั่นถือมั่นในปัจจุบันรอบตัว ผลงานศิลปะชุดนี้จึงเป็นดั่งภาพสะท้อนความผันแปรของดวงจิตที่ลุ่มหลงไปกับกิเลส

การดำเนินงานเริ่มจากการกระวิเคราะห์ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ เพื่อปรับปรุงและพัฒนารูปแบบของผลงานไปสู่ผลงานวิทยานิพนธ์ชุด รูปลักษณ์แห่งกิเลส 10 ประการ

1. ผลงานสร้างสรรค์ช่วงก่อนวิทยานิพนธ์นิพนธ์

- 1.1 วิเคราะห์ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1
- 1.2 วิเคราะห์ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2
- 1.3 วิเคราะห์ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3

2. ผลงานสร้างสรรค์ช่วงวิทยานิพนธ์

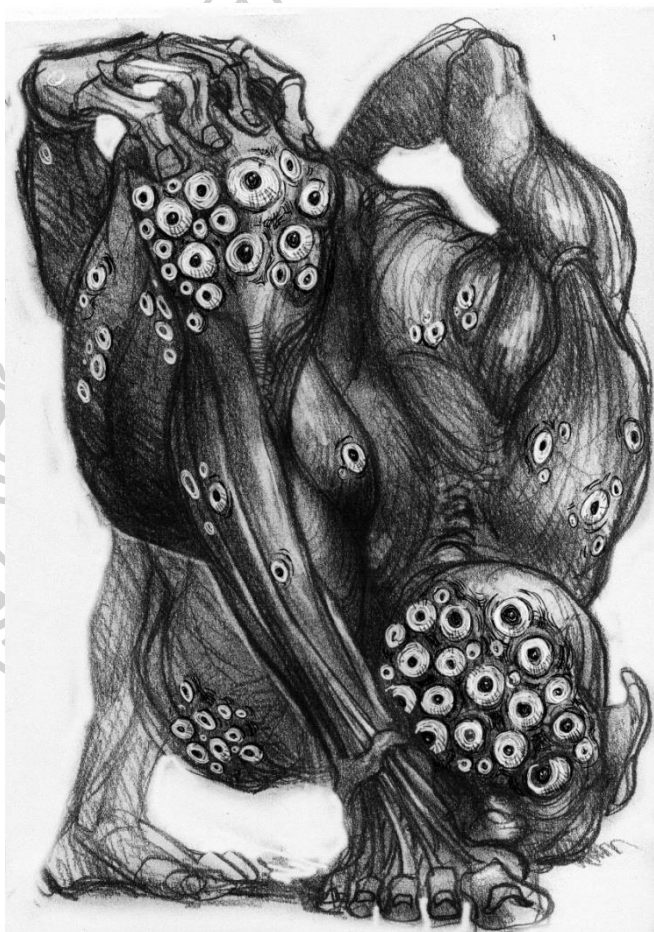
- 2.1 วิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1
- 2.2 วิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2
- 2.3 วิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3
- 2.4 วิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 4

1. ผลงานสร้างสรรค์ช่วงก่อนวิทยานิพนธ์นิพนธ์

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ช่วงแรก เป็นช่วงเวลาในการค้นหาความเป็นไปได้ของรูปแบบและเทคนิคการสร้างสรรค์ โดยใช้ร่างกายมนุษย์มาดัดแปลงเพื่อแสดงอัตลักษณ์ของจิตอกุศลต่างๆ ได้ศึกษาเนื้อหาและหลักการจากหนังสือและคำสอน พร้อมทั้งตีความออกมาเป็นผลงานทัศนศิลป์ 2 มิติ ด้วยเทคนิคจิตรกรรม

1.1 วิเคราะห์ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1

ผลงานชิ้นแรกเป็นผลงานที่แสดงความเป็นร่างกายอย่างชัดเจน โดยได้ออกแบบท่าทางที่แสดงถึงจิตที่พยายามแอบซ่อนสิ่งเลวร้ายเอาไว้ โดยใช้ขาพาดมาด้านหน้าและลำตัวอยู่ด้านหลัง ร่างกายแสดงมวลกล้ามเนื้อที่ทรงพลังสื่อถึงจิตที่พร้อมประทุสสารร้ายและเต็มไปด้วยดวงตากระจุกตัวเหมือนไข่ของแมลง ต้องการแสดงภาพลักษณ์ของจิตที่ประสกร้าย ใช้เทคนิคดินสอดำและแท่งถ่าน สร้างมิติด้วยแสงเงา ด้วยเทคนิคและการแสดงออกยังถือว่าไม่บรรลุตามเป้าหมายของการสร้างสรรค์ผลงาน

ภาพที่ 10 ภาพผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1

ชื่อผลงาน	รูปลักษณะแห่งกิเลส
ขนาด	90 x 120 ซม.
เทคนิค	ดินสอดำบนกระดาษ

1.2 วิเคราะห์ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2

ผลงานชั้นที่สองพัฒนาเทคนิคการทำงานโดยเปลี่ยนมาใช้สีอะคริลิก สีดำบนผ้าใบสีขาว ในส่วนของผ้าใบได้เตรียมการสร้างพื้นผิวล่วงหน้าด้วยการชโลมน้ำและสตั๊ดสีเพื่อสร้างรอยคราบบนพื้นผ้าใบ จากนั้นจึงระบายสีในส่วนที่เป็นร่างกายโดยใช้สีดำ และใช้เส้นเป็นทัศนธาตุหลักในการสร้างสรรค์

ด้านองค์ประกอบ มีภาพของมนุษย์สองร่างที่สื่อถึงจิตที่พยายามครอบงำและจิตที่พยายามคืนรนให้หลุดพ้น มีส่วนที่เป็นแขนและขาอยู่ตรงขอบของภาพและส่วนที่เป็นศีรษะอยู่ตรงกลางภาพ ตัดทอนรายละเอียดที่ไม่จำเป็นออก แม้ว่าผลงานจะเริ่มมีการพัฒนาแต่ก็ยังไม่บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งใจไว้เพราะผลงานไม่ได้แสดงอารมณ์ความรู้สึกออกมาเท่าที่ควร

ภาพที่ 11 ภาพผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2

ชื่อผลงาน	รูปลักษณะแห่งกิเลส
ขนาด	90 x 120 ซม.
เทคนิค	ดินสอดำบนกระดาษ

1.3 วิเคราะห์ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3

ผลงานชั้นที่ 3 ได้ปรับปรุงองค์ประกอบภาพ เพิ่มรายละเอียดความหนาแน่นโดยใช้ร่างกายของคนมาทับถมกันเพื่อสื่อถึงสภาพจิตที่ตกอยู่ในกิเลสและหาทางออกไม่ได้ มีอวัยวะที่เป็นแขนและขาวางพาดทับกันไปมาและดวงตาที่กำลังเคลื่อนไหว บริเวณที่เป็นอวัยวะมีความสมจริงบางส่วนและใช้สีขาวสร้างปริมาตรของร่างกาย ไม่มีการกำหนดจุดเด่นที่ชัดเจน

ในภาพรวมสามารถสื่อถึงอารมณ์ความรู้สึกได้ดีขึ้น และองค์ประกอบภาพที่หนาแน่นก็สามารถเชื่อมโยงถึงวัตถุประสงค์หลักของการสร้างสรรค์ผลงานได้ดี เหมาะกับการนำไปพัฒนาเป็นผลงานวิทยานิพนธ์ต่อไป

ภาพที่ 12 ภาพผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3

ชื่อผลงาน	รูปลักษณ์แห่งกิเลส
ขนาด	90 x 120 ซม.
เทคนิค	ดินสอดำบนกระดาษ

ตารางที่ 3 วิเคราะห์ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์

<p>วิเคราะห์ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์</p>			
<p>รูปทรง (Form)</p>	<p>เป็นรูปทรงของมนุษย์เป็นหลัก อ้างอิงอวัยวะต่างๆจากร่างกายคนจริง มีกล้ามเนื้อและมวลที่แสดงความสามมิติชัดเจน</p>	<p>ใช้รูปทรงของมนุษย์เป็นหลัก โดยใช้ร่างกาย 2 ร่างเพื่อสื่อถึงแนวคิดเรื่องจิตที่ถูกกิเลสครอบงำ ไม่ได้แสดงความสามมิติชัดเจน ในส่วนของร่างกายมนุษย์มีความใกล้เคียงกับมนุษย์จริง</p>	<p>ประกอบด้วยรูปทรงของมนุษย์ซ้อนทับกัน และอัดกันเป็นก้อนใหญ่ ขนาดของอวัยวะที่เป็นแขนและขา มีขนาดใกล้เคียงกัน ใช้เส้นสีขาวเพื่อแสดงปริมาตรของร่างกาย มิติของภาพไม่ชัดเจน</p>
<p>พื้นผิว (Texture)</p>	<p>พื้นผิวของกล้ามเนื้อ และพื้นผิวขรุขระที่เกิดจากการกระตุกกันของดวงตาเล็กๆจำนวนมาก</p>	<p>ประกอบด้วยพื้นผิว 2 อย่าง ได้แก่ พื้นผิวที่เกิดจากการรองพื้นผ้าใบมีลักษณะเป็นคราบ และพื้นผิวของร่างกายที่ให้ความรู้สึกแห้งและด้าน</p>	<p>ประกอบด้วยพื้นผิว 2 อย่าง ได้แก่ พื้นผิวที่เกิดจากการรองพื้นผ้าใบมีลักษณะเป็นคราบ และพื้นผิวของร่างกายที่ซ้อนทับกัน มีลักษณะกึ่งเปียกกึ่งแห้ง</p>
<p>สี (Color)</p>	<p>สีเขาดำเพื่อสื่อถึงความดีความชั่ว</p>	<p>สีเขาดำเพื่อสื่อถึงความดีความชั่ว</p>	<p>สีเขาดำเพื่อสื่อถึงความดีความชั่ว พื้นที่ของสีดำมีมากกว่า 95% สื่อถึงจิตที่ถูกครอบงำแล้ว</p>
<p>การนำเสนอ (Presentation)</p>	<p>นำเสนอรูปทรงของร่างกายและท่าทางที่สื่อถึงกิเลสมุ่งที่ซ่อนเร้นไว้ พร้อมกับดวงตาจำนวนมากที่จ้องมองรอเวลาที่จิตใจอ่อนแอ และเข้าครอบงำ</p>	<p>นำเสนอในรูปของร่างกายมนุษย์จำนวน 2 ร่าง โดยร่างบนพยายามเข้าครอบงำร่างที่พยายามดิ้นรนอยู่ด้านล่าง</p>	<p>นำเสนอร่างกายของมนุษย์ที่ซ้อนทับและอัดกันแน่น สื่อถึงจิตใจที่ถูกกิเลสครอบงำและพร้อมจะระเบิดออกมา</p>
<p>จุดเด่น</p>	<p>แสดงภาพของมนุษย์ชัดเจน</p>	<p>การใช้เทคนิครองพื้นร่วมกับการสร้างภาพของร่างกาย</p>	<p>การจัดองค์ประกอบที่ดูอัดอัดหนักแน่น รูปร่างของมนุษย์ที่ซ้อนทับกันอย่างคลุมเครือไม่ชัดเจน</p>
<p>จุดด้อย</p>	<p>ฉากหลังโล่ง และเทคนิคก็ยังไม่ยังแสดงออกถึงบรรยากาศและให้ความรู้สึกท่วม</p>	<p>ใช้เทคนิคมากไปจนไม่ได้แสดงความชัดเจนของรูปทรง ทำให้ไม่สามารถสื่อถึงแนวคิดที่ต้องการนำเสนอได้</p>	<p>ใช้สีดำจัดและขาวจัดมากเกินไป ทำให้ภาพขาดมิติ</p>
<p>แนวทางในการพัฒนา</p>	<p>ต้องสร้างบรรยากาศและใช้รูปทรงที่หลากหลายกว่านี้</p>	<p>ต้องใช้สีที่มีน้ำหนักหลากหลายมากขึ้น เพื่อให้รูปทรงแสดงมวลและปริมาตร</p>	<p>ต้องสร้างพื้นผิวและรายละเอียดที่มากขึ้น รวมทั้งเพิ่มน้ำหนักสีกลางในภาพ</p>

2. ผลงานสร้างสรรค์ช่วงวิทยานิพนธ์

เพื่อพิจารณาความเป็นไปของจิตใจไม่ให้หลงไหลไปกับความแปรปรวนจนเกิดการยึดมั่นถือมั่นในปัจจุบันรอบตัว จนเกิดเป็นกิเลส ผลงานศิลปะชุดนี้จึงเป็นดั่งภาพสะท้อนความผันแปรของดวงจิตที่ลุ่มหลงไปกับกิเลส เพื่อเป็นการกระตุ้นเตือนให้พิจารณาความรู้สึกนึกคิดและเป็นเครื่องเตือนสติให้รู้เท่าทันจิตใจของตนเองให้ตั้งมั่นอยู่ในสัมมาสมาธิ โดยแสดงรูปลักษณะที่เกิดจากการประกอบกันของกิเลสทั้ง 10 ประการ ได้แก่ โลกะ โทสะ โมหะ มานะ ทิฏฐิ วิจิกิจฉา ถีนะ อุทธัจจะ อหิริกะ อนัตตตัปปะ

จากการศึกษาข้อมูลทั้งด้านเนื้อหาและวิธีการแสดงออก ได้สร้างสรรค์ออกมาเป็นผลงานเป็นผลงานวิทยานิพนธ์ดังนี้

2.1 วิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 1

ผลงานชิ้นที่ 1 ได้นำผลงานชิ้นก่อนวิทยานิพนธ์ชิ้นแรกมาพัฒนาต่อ แต่ปรับเปลี่ยนรูปแบบและใส่รายละเอียดมากขึ้น ใช้สีอะคริลิกเป็นหลัก โดยเน้นรายละเอียดของพื้นผิวและค่าน้ำหนักแสงเงาเพื่อแยกรูปทรงและระยะ ที่เกิดขึ้นภายในภาพ

การแสดงออกของกิเลสผ่านผลงานชุดนี้ได้ใช้ฉากหลังที่เกิดจากการสร้างเทคนิคสัจสีและการไหลของสี โดยเชื่อมโยงเข้ากับความฟุ้งซ่าน การใช้รูปทรงของศีรษะคือความยึดมั่นและความถือตัว เส้นเลือดที่พุ่งไปนุ่งือถึงความโทสะ จำนวนของมือและขนาดที่ผิดปกติของนิ้วสื่อถึงความโลภและความหลง ข้าพเจ้าจัดภาพให้ดูหนาแน่นเพื่อให้เกิดความรู้สึกสิ้นหวังหดหู่อันเป็นถีนะกิเลส การใช้สีโทนดำเพื่อสื่อถึงอุทธัจจะกิเลสและอนัตตตัปปะกิเลส คือความไม่ละอายและไม่เกรงกลัวต่อบาป เพราะสีดำในภาพมีปริมาณมากกว่าสีขาว ดังนั้นจึงเข้ากับแนวคิดที่ต้องการสื่อ

ภาพที่ 13 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1

ชื่อผลงาน รูปถ่ายแห่งกิเลส

ขนาด 90 x 120 ซม.

เทคนิค ดินสอดำบนกระดาษ

2.2 วิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์ขั้นที่ 2

ผลงานขั้นที่ 2 ได้นำผลงานชิ้นสุดท้ายในช่วงก่อนวิทยานิพนธ์มาพัฒนาต่อ โดยใช้รูปร่างของมนุษย์มาซ้อนทับกันจากด้านบนลงด้านล่าง สื่อถึงจิตที่ถูกทับถมด้วยกิเลส แสดงภาพร่างของมนุษย์ที่บิคงด้วยความทุกข์ทรมาน บางส่วนของอวัยวะแสดงความเป็นจริงของกายวิภาคในร่างกาย ได้ดัดแปลงส่วนที่เป็นศีรษะให้เป็นดวงตา รูปแบบของแสงเงามีบางส่วนที่เป็นสีขาว และสีดำค่อนข้างชัดเจนเพื่อสื่อถึงความดีความชั่ว ไม่ได้ให้ความสำคัญกับรายละเอียดของพื้นผิวที่ชัดเจน แต่เน้นเรื่องของความรู้สึกเคลื่อนไหวของเส้นขอบของรูปทรง มีมวลและปริมาตรที่ชัดเจน และมีระยะใกล้ไกล เนื้อหาภายในภาพสื่อถึงกิเลสที่ถูกเก็บซ่อนไว้ภายใน รอเวลาที่ปะทุออกมาภายนอก เพื่อให้เกิดการพิจารณาความเป็นไปของจิตใจไม่ให้หลงใหลไปกับความแปรปรวนจนเกิดความมัวหมอง

โดยสื่อเรื่องความยึดมั่นผ่านร่างกายที่ซ้อนทับกันอยู่ด้านข้างของภาพ ความคือคิงที่อดทน ต่อน้าหนักที่อยู่ด้านบน โดยมีโมหะกิเลสที่ใช้รูปทรงของดวงตาและขาในการแสดงออก ร่างกายที่แข็งแรงสื่อถึงความโกรธ และที่ด้านขวาของภาพมีร่างกายที่อยู่ในท่ากลับหัวเพื่อสื่อถึงความหุนหันต่อแท้ สีดำและขาวสื่อถึงความไม่ละเอียดและไม่เกรงกลัวต่อบาป ทั้งหมดนี้อยู่บนพื้นผ้าใบที่ใช้เทคนิคสลัดสีที่มีความหมายว่าความฟุ้งซ่าน

ภาพที่ 14 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2

ชื่อผลงาน รูปถ่ายแห่งกิเลส

ขนาด 90 x 120 ซม.

เทคนิค ดินสอดำบนกระดาษ

2.3 วิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 3

ผลงานชั้นที่ 3 ได้นำรูปทรงของหลอดเลือดหัวใจและแขนงของเส้นเลือดมาผสมผสานกับรูปทรงของร่างกายมนุษย์ โดยนำหลอดเลือดมาขดเป็นวงกลมเพื่อสื่อถึงจิตที่ลุ่มหลงหาทางออกไม่ได้ และมีส่วนที่เชื่อมต่อกับร่างกาย ผสมกับนิ้วมือจำนวนมาก ผลงานชิ้นนี้ประกอบด้วยรูปทรงขนาดใหญ่และขนาดเล็กในสัดส่วนอย่างละครึ่ง เพื่อลดความหนาแน่นภายในภาพและเพิ่มเส้นนำสายตามากขึ้น

ผลงานชิ้นนี้ ได้ลดทอนชิ้นส่วนของร่างกายลงและจัดองค์ประกอบเพื่อสื่อความหมายให้ชัดยิ่งขึ้น โดยใช้โมหะกิเลสหรือความหลงเป็นจุดเด่นของภาพ ด้วยการใช้รูปทรงที่ตัดแปลงจากหลอดเลือดมีรูปทรงเป็นเส้น มาขดเป็นลายก้นหอยเพื่อสื่อถึงความหลงและความลึกลับสับสนไม่รู้จบ เส้นเหล่านี้จะทอดตัวเชื่อมโยงรูปทรงอื่นในภาพด้วย

ข้าพเจ้าใช้ร่างกายมนุษย์ที่ถูกทับอยู่ด้านล่างเพื่อสื่อถึงความหดหู่ท้อแท้ ใช้รูปทรงของท่อนแขนและนิ้วมือขนาดใหญ่เพื่อสื่อถึงความยึดมั่นถือตัว ใช้การหดเกร็งของกล้ามเนื้อเพื่อสื่อถึงความโกรธ ใช้สีขาวและดำเพื่อสื่อถึงความไม่ละอายและไม่เกรงกลัวต่อบาป องค์ประกอบทั้งหมดถูกจัดวางอยู่บนพื้นผ้าใบที่ใช้เทคนิคสลัดสีที่มีความหมายว่าความฟุ้งซ่าน

ภาพที่ 15 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3

ชื่อผลงาน รูปลักษณะแห่งกิเลส

ขนาด 90 x 120 ซม.

เทคนิค ดินสอดำบนกระดาษ

2.4 วิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 4

ผลงานชิ้นที่ 4 ข้าพเจ้าได้นำรูปทรงของอวัยวะภายในเข้ามาใช้มากขึ้น โดยลดทอนมวลของร่างกายให้น้อยลง ให้รูปทรงที่มีขนาดไม่ใหญ่และเล็กเกินไปซึ่งต่างจากในผลงานก่อนหน้านี้ มีการใช้พื้นผิวที่หลากหลายด้วยการอ้างอิงจากอวัยวะภายในร่างกาย รูปทรงหลักได้แก่ ดวงตา แขน มือ นิ้วมือ ขา สมอ หลอดเลือด ทั้งหมดนี้ที่อัดแน่นและทะลุดูอยู่ภายในภาพ อวัยวะต่างๆอยู่ที่ผิดที่ ผิดทางและไม่ได้ทำงานตามหน้าที่ของตนเอง และไม่ได้ถูกควบคุม รูปลักษณ์ที่บิดเบือนนี้สื่อถึงจิตใจที่เมื่อถูกกิเลสเข้าครอบงำแล้วก็จะทำให้สูญเสียความเป็นตนเองและสติปัญญา

ภาพที่ 16 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 4

ชื่อผลงาน รูปสัญลักษณ์แห่งกิเลส

ขนาด 90 x 120 ซม.

เทคนิค ดินสอดำบนกระดาษ

ตารางที่ 3 วิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์

<p>วิเคราะห์ ผลงาน วิทยานิพนธ์</p>				
<p>รูปทรง (Form)</p>	<p>ใช้รูปทรงของร่างกายมนุษย์ เป็นรูปทรงหลัก มีมวล ขนาดใหญ่และปริมาตร ชัดเจน ใช้กายวิภาคมาช่วย เสริมรายละเอียด</p>	<p>ใช้รูปทรงของมนุษย์มา ซ้อนทับกัน มีมวลและ ปริมาตรชัดเจน ใช้รูปทรง หลักคือลำตัว ขา และมือ มี ใช้กายวิภาคมาช่วยเสริม รายละเอียด</p>	<p>ใช้รูปทรงของหลอดเลือด และร่างกายมนุษย์เป็นหลัก มีขนาดใหญ่กินพื้นที่ของ ภาพอย่างละครึ่ง มีมวล และปริมาตรชัดเจน</p>	<p>ใช้รูปทรงของอวัยวะภายใน มา ซ้อนทับกัน ประกอบด้วย รูปทรงขนาดกลางอัดแน่นอยู่ ทั้งทั้งภาพ</p>
<p>พื้นผิว (Texture)</p>	<p>ใช้พื้นผิวหลักคือพื้นผิวที่เป็นผิวหนังของมนุษย์ แสดง รายละเอียดที่เป็นริ้วรอยละเอียด เส้นเลือด มีบางบริเวณที่ใช้ พื้นผิวที่ให้ความรู้สึกเปียกชื้น</p>	<p>พื้นผิวส่วนใหญ่เป็นผิวหนังของมนุษย์ที่แห้ง ด้าน ไม่ สะท้อนแสง เหมือนผิวหนังของศพ มีบางรายละเอียดที่ แสดงริ้วรอยของผิวหนัง และมีบางส่วนที่ดูเปียกชื้น</p>	<p>พื้นผิวแห้ง ด้าน สวมกับ เส้นเลือดฝอย มีรูปทรงที่เป็นท่อสื่อถึงเส้นเลือดใหญ่ ขดเป็นวงกัน หอย ใช้ เทคนิคสีไหลย้อยมาสร้าง พื้นผิวให้เกิดความน่าสนใจ</p>	<p>ใช้พื้นผิวหลากหลาย ได้แก่ พื้นผิวที่มีความเป็นมันเงาของหลอดเลือด พื้นผิว ขรุขระที่เป็นลักษณะของร่อง สมอง และพื้นผิวที่เป็น ผิวหนัง</p>
<p>สี (Color)</p>	<p>สีชาวดำ พื้นที่ส่วนใหญ่เป็น สีดำ ประกอบด้วยส่วนที่เป็นพื้นผิวและส่วนที่เป็น แสงเงา</p>	<p>สีชาวดำ อัตราส่วนของสี ชาวดำและดำแบ่งกันเกือบครึ่ง ต่อครึ่ง ส่วนที่เป็นสีดำนจะเป็นพื้นที่ของเงา และส่วนที่เป็นสีขาวคือพื้นที่ของแสง</p>	<p>สีชาวดำ พื้นที่ส่วนใหญ่ ของภาพเป็นสีขาว เพื่อ แสดงให้เห็นรูปทรงและ รายละเอียดที่ชัดเจน</p>	<p>สีชาวดำ พื้นที่ส่วนใหญ่เป็น สีดำ เพราะอยู่ในเงามืด ให้ความรู้สึกลึกกลับ คาคดา ไม่ได้ ส่วนที่เป็นสีขาวจะเป็นพื้นที่ของแสงและพื้นผิว</p>
<p>การนำเสนอ (Presentation)</p>	<p>แสดงผลงานในรูปแบบ จิตรกรรม 2 มิติ สื่อศิลปะที่ ถูกกดทับหรือ ถูกซ่อนเร้น อยู่ในจิตใจ แสดงออก ด้วยรูปลักษณะของมนุษย์ที่ บิดเบี้ยว</p>	<p>แสดงผลงานในรูปแบบ จิตรกรรม 2 มิติ แสดง รูปลักษณะของมนุษย์ที่ถูก กดทับ สื่อถึงศิลปะที่ทับถม กัน ภายในจิตใจ และ พยายาม ที่จะ ออกมา ภายนอก</p>	<p>แสดงผลงานในรูปแบบ จิตรกรรม 2 มิติ ที่มีเส้น เลือด และ นิ้ว มือ เป็น องค์ประกอบหลัก เส้น เลือดใหญ่ขดกันเป็นวงโดย มีนิ้วมือกำลังห่อหุ้มอยู่ มี ร่างกายถูกกดทับ สื่อถึงการ กระทำที่ไร้สติยังคงและไม่ อาจควบคุม</p>	<p>แสดงผลงาน ในรูปแบบ จิตรกรรม 2 มิติ แสดงอวัยวะ ทั้งภายในและภายนอก ใน สภาพที่อัดแน่น บิดเบี้ยว สื่อ ถึงจิตใจที่ถูกศิลปะเข้า ครอบงำและสูญเสียตัวตน และสติปัญญา</p>
<p>จุดเด่น</p>	<p>ขนาดที่หลากหลายของ รูปทรง การใช้พื้นผิวและ องค์ประกอบ ร่วมกับการใช้ น้ำหนักแสงเงา</p>	<p>การซ้อนกันของรูปทรงและ การดัดแปลงร่างกายให้เข้ากับองค์ประกอบ ร่วมกับการใช้น้ำหนักแสงเงา</p>	<p>การใช้แสงเงากับรูปทรงที่มี ลักษณะเป็นเส้นขดเป็นวง ร่วมกับร่างกายของมนุษย์</p>	<p>การใช้รูปทรงของมนุษย์ที่ หลากหลายนมาซ้อนทับกัน และการใช้พื้นผิวที่ทำให้รู้สึก น่าสนใจ</p>

<p>วิเคราะห์ ผลงาน วิทยานิพนธ์</p>				
<p>จุดด้อย</p>	<p>รูปทรงยังไม่น่าใจ ควร ดัดแปลงให้หลากหลายกว่า นี้</p>	<p>ควรใส่รายละเอียดของ พื้นผิวให้มากกว่านี้ เพื่อให้ ภาพมีความน่าสนใจยิ่งขึ้น</p>	<p>การจัดองค์ประกอบขาด ความน่าสนใจ</p>	<p>ในภาพเต็มไปด้วยวัตถุขนาด เท่าๆกัน ขนาดความ หลากหลายในเรื่องของ ขนาดวัตถุภายในภาพ</p>
<p>แนวทางการ พัฒนาผลงาน</p>	<p>ดัดแปลงรูปทรงให้มาก ยิ่งขึ้น</p>	<p>สร้างรายละเอียดของพื้นผิว มากขึ้น</p>	<p>หา รูปแบบการ สร้าง องค์ประกอบภาพที่ดีกว่านี้</p>	<p>กระจายขนาดของวัตถุภาพ ในภาพ</p>

บทที่ 5

บทสรุปการสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุด รูปสัญลักษณ์แห่งกิเลส เพื่อศึกษาการสร้างผลงานศิลปะขึ้นตามทัศนคติของข้าพเจ้าที่มีต่อกิเลสต่างๆ มีความตั้งใจที่จะสร้างรูปสัญลักษณ์ที่เป็นรูปธรรมที่เป็นดั่งภาพสะท้อนความเป็นนามธรรมของกิเลส ให้เกิดการพิจารณาความเป็นไปของจิตใจไม่ให้หลงไหลไปกับความแปรปรวนจนเกิดการยึดมั่นถือมั่นในปัจจัยรอบตัว จนเกิดเป็นกิเลส ผลงานศิลปะชุดนี้จึงเป็นดั่งภาพสะท้อนความผันแปรของดวงจิตที่ลุ่มหลง เพื่อเป็นการกระตุ้นเตือนให้พิจารณาความรู้สึกรู้สึกและเป็นเครื่องเตือนสติให้รู้เท่าทันจิตใจของตนเอง ข้าพเจ้าได้ศึกษาและนำ รูปแบบ แนวคิด และวิธีการ โดยเลือกสรรร่างกายและอวัยวะของมนุษย์เป็นองค์ประกอบหลักเพื่อเชื่อมโยงถึงแนวคิดของกิเลสจากมนุษย์ สร้างผลงานที่ดูอึดอัดและน่ากลัว เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และแนวทางการสร้างสรรค์

ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้ ได้รับแรงบันดาลใจมาจากการสร้างสรรค์ผลงานที่เชื่อมโยงกับหลักคำสอนทางศาสนาพุทธ ดังเช่นศิลปินในยุคต่างๆ ได้สร้างสรรค์ไว้ ซึ่งเป็นผลงานศิลปะที่มีแนวคิดในการทำให้สังคมอยู่ร่มเย็นเป็นสุข

วัตถุประสงค์การสร้างสรรค์

สามารถสร้างผลงานทัศนศิลป์ที่แสดงรูปสัญลักษณ์ของกิเลสได้ โดยแบ่งเป็นผลงานจิตรกรรม 2 มิติ จำนวน 4 ชิ้น ผ่านเทคนิคและการทำงานที่ศึกษาจากผลงานของศิลปิน โดยใช้อวัยวะในร่างกายเป็นสื่อหลักในการแสดงออกถึงแนวคิดที่เกี่ยวกับกิเลส ด้วยการดัดแปลงให้บิดเบี้ยว ซ้อนทับ เพิ่มลดจำนวนอวัยวะ สร้างให้ดูผิดปรกติจะความเป็นจริง ซึ่งสามารถแสดงออกถึงอารมณ์ความรู้สึกและความทุกข์ของมนุษย์ได้อย่างชัดเจน

วิเคราะห์การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์

จากการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุด รูปสัญลักษณ์แห่งกิเลส พบว่าการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ ได้ดำเนินงานตามกระบวนการที่วางแผนไว้ การสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ได้ดำเนินงานตามกระบวนการที่วางแผนไว้ แต่ก็มีหลายส่วนที่เพิ่มเข้ามาตามอารมณ์ความรู้สึกขณะสร้างสรรค์ผลงาน การใส่รายละเอียดเพิ่มเติมหรือการเปลี่ยนโครงสร้างทางองค์ประกอบ

ของภาพมีทั้งที่แก้ไขเพียงเล็กน้อย และแก้ไขตัดแปลงจนเพี้ยนไปจากภาพต้นแบบ ส่วนหนึ่ง อาจเป็นเพราะเนื้อหาของงานวิทยานิพนธ์เป็นผลงานที่สื่อถึงอารมณ์ ความคิด ความรู้สึก ที่ ล้วนแต่เป็นนามธรรมที่สามารถตีความเพื่อสร้างภาพได้หลายหลายรูปแบบตามแต่จะ จินตนาการ ดังนั้นจึงยังมีสิ่งที่จะต้องพัฒนาและศึกษาอีกมาก

ข้อเสนอแนะในการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์

การสร้างสรรค์ผลงานจากความคิดที่เป็นนามธรรมนั้นมีตัวแปรในการทำงานค่อนข้างสูง แม้ว่าจะศึกษาหาข้อมูลมากมาย แต่ในกระบวนการทำงานก็มีความเป็นไปได้ที่จะสร้างผลงาน ขึ้นมาได้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ ปัญหาที่พบระหว่างสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ มีดังนี้

1. ควรศึกษาข้อมูลให้รอบด้านเพื่อสรุปใจความสำคัญ เพราะเนื้อหาที่ต้องศึกษาค่อนข้าง กว้าง รวมทั้งเป็นเรื่องของอารมณ์ ความคิด ความรู้สึก ที่มีความเป็นนามธรรมสูง
2. การวางแผนและสร้างภาพร่างควรมีความสมบูรณ์ และชัดเจน
3. ขนาดของผลงานควรมีขนาดใหญ่เพื่อสร้างแรงปะทะทางสายตา
4. ศึกษาและพัฒนาเทคนิคด้านจิตรกรรมเพื่อให้สร้างผลงานที่แสดงออกได้ชัดเจนมาก

ยิ่งขึ้น

รายการอ้างอิง

ว.วชิระเมธี, **ธรรมมะกับชีวิตประจำวัน** (นนทบุรี: สำนักพิมพ์ปราง, 2555), 304.

พระพรหมคุณาภรณ์(ป.อ.ปยุตโต), **พจนานุกรมพุทธศาสน์ ฉบับประมวลศัพท์**, พิมพ์ครั้งที่ 27
(กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์พระพุทธศาสนาของธรรมสภา, 2559), 22.

Phillip Pope, ผู้รวบรวม, **พระคัมภีร์ภาษาฉบับ KJV** (กรุงเทพฯ: พระคริสตธรรมไทย, 2015), 62.

ชวลีพร วิริยะวงศ์ชัยและพระธรรมโกศาจารย์(เชื้อม อินทปัญญา), **ธรรมะจากพระธรรมโกศาจารย์**
(กรุงเทพฯ: อมรินทร์ธรรมะ, 2557), 47-49.

พระครูปลัดสุวัฒนโพธิคุณ, **ศิลปะกับศาสนา**, เข้าถึงเมื่อ 10 พฤษภาคม 2561,

เข้าถึงได้จาก http://dhamma-media.blogspot.com/2017/05/blog-post_4.html

Asan Madadam, **อิสลามตามคำสอน**, เข้าถึงเมื่อ 10 พฤษภาคม 2561,

เข้าถึงได้จาก <http://islamasian.blogspot.com/2016/01/blog-post.html>

จิตรประภัสสร, **ถิ่นะ มิทระ อรติ**, เข้าถึงเมื่อ 11 พฤษภาคม 2561,

เข้าถึงได้จาก <http://slalomist.blogspot.com/2014/10/blog-post.html>.

Kant Nualdee, **ตัวกูของกู 21 การดับ ตัวกู-ของกู ในรูปของ วิจิกิจฉา**, เข้าถึงเมื่อ 12 พฤษภาคม 2561,

เข้าถึงได้จาก <https://www.youtube.com/watch?v=fzoBXSISNm4>

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	วรรณฤทธิ์ กระรินทร์
วัน เดือน ปี เกิด	28 สิงหาคม 2530
สถานที่เกิด	กรุงเทพ
วุฒิการศึกษา	2550 วิทยาลัยช่างศิลป์ ลาดกระบัง 2555 ปริญญาตรี ศิลปะบัณฑิต (ศ.บ.) สาขาการจิตรกรรม คณะ จิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์
ที่อยู่ปัจจุบัน	24 ซ.ตากสิน 33 ถ.ตากสิน ดาวคะนอง ธนบุรี กรุงเทพ 10600

